

Melamet Yolu

Ocak 2026 | Sayı:6

Aradığın sende, sen senden gafil olma

Kainatın/İnsanın Halk Edilişinden Maksat
İnsan Olmasaydı Allah Bilinmezdi
Fark Edilmeyen Vehim ve Zan
Allah'la Kul Arasına Girilmez
Ne için Yaratıldık Biz Kimiz?
Akıl Mertebeleri
Teslimiyet

MAKSAV

YILLIK MELAMET YOLU DERGİSİ
ANNUALLY MAGAZINE OF THE PATH OF MELAMET

Ocak 2026 Sayı:6
January 2026 Issue:6

Yayıncı <i>Publisher</i> Ahmet Tamer Erpak	Genel Koordinatör / Editör <i>Coordinator / Editor</i> Leyla Özel
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü <i>Responsible Editor</i> Yusuf Özal Karakaş	Grafik Tasarım <i>Graphic Design</i> Selin Koç
Genel Yayın Yönetmeni <i>Editor in Chief</i> Veli Yılmaz	İngilizce Çeviri <i>English Translation</i> İlayda Köymen Müge Bülbül
Yayın Kurulu <i>Publication Committee</i> Veli Yılmaz Mustafa Erkan Leyla Özel Hülya İnalkaç	Redaksiyon <i>Redaction - Copy Desk</i> Hülya İnalkaç

“Melamet Yolu” dergisinde yayımlanan yazı, fotoğraf ve çizimlerden yayıncının izni alınmadan ve kaynak belirtilmeden tam ya da parça alıntı yapılamaz.

Neither text, photographs nor illustrations from “The Path of Melamet” magazine may be reproduced either in full or summary without acknowledging the source and without prior permission from the publisher

ISSN
2980-2466

Yayın Türü: Süreli Yayın
Type of Publication: Periodical

Yönetim Yeri Adres
Management Location
Murat Mahallesi Bağlar Cad. 215/C ÇANKAYA ANKARA

İletişim
Contact
kendinitani@kendinitani.org
+90 532 781 71 47

BEŞER İNSAN OLARAK BİLEBİLDİĞİN HER ŞEY VARLIK
ALEMİNE AİTTİR. YARATILIŞ BÖYLE. OYSA VARLIK
ALEMİ OLARAK BİLİNEREN TÜMÜYLE VAR SANILAN BİR
YOKLUKTUR. İSTİSNASIZ TÜM SURETLER BİR DÜZEN
İÇİNDE GÖRÜNÜR VE KAYBOLUR. O HALDE HAKİKAT
İLMİNE VE HALİNE SURET BİLGİSİ İLE ERİŞİLEMEZ.
SURETLERİN ARDINDAKİ "SIR"
MELAMETTİR.

MUSTAFA ERKAN

İçindekiler

Önsöz.....	4
Hakikat İlminden İnciler.....	7
Hakikatin Şeriatı	8
Rububiyeti ile Abdiyetini Kendinden Kendine İrşadı	10
Kâinatın/İnsanın Halk Edilişinden Maksat	12
Allah ile Kul Arasına Girilmez	14
Bilmek ile Olmak Arasındaki Fark	16
Gözlem ve Şahitlik Üzerine	18
Ne İçin Yaratıldık? Biz Kimiz? Akledebilenlerin Ortak Sorusu	23
Koskoca Evrende Küçücük Bir Nokta Gibi Aslında Üzerinde Yaşadığımız Dünya	26
Melamet Kurtuluşa Ermektir	28
Bir Konu Bir Yazar.....	31
Akıl Sahipleri	32
Teslimiyet	36
Akıl Mertebeleri	40
Farkedilmeyen Vehim ve Zan	44
İnsan Olmasaydı Allah Bilinmezdi	45
Varlıkta Düalite Karmaşası	48
Tevhid Bulmacası.....	53
Gençlik Köşesi.....	54
Hakk'ın Tevhidi	55
İlim ve Tevhid.....	58
Su Hayattır	59
Sanat Penceresinden.....	61
Ahmet Amiş Efendi'den İnciler	62

ÖNSÖZ

Cenab-ı Allah'a hamd; habibi, iki cihan serveri Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed'e salat ve selam olsun.

Mübarek kitabımız Kur'an-ı Kerim'in sırrı olan Fatiha Suresi'nin 6. ayetinde geçen "*sırat-el müstakim*" üzere olanlara; yani Cenab-ı Allah'ın lütfu ile doğru yol üzere olanlara selam olsun. Bu yol, "Melamet Yolu"dur. Yolcuyu dosdoğru olarak Cenab-ı Rabbül Alemin'e götüren yoldur. Bu yol, Peygamber Efendimizin tevhit ve ledünni zevklerini tıpkı O'nun gibi ve O'nun öğrettiği üzere idrak ve yaşama yoludur.

Melamilik hiçliktir. Varlığını hiçe vermayla başlar ki nispi varlığından soyunmadan öz fitratının senden güneş gibi parlaması; diğer bir deyişle kendini tanıyıp yaratılış maksadını yaşaman mümkün değildir. Yeni bir üretim için tarlayı bir güzel düzlemek, tesviye etmek, hazırlamak gibidir. Fiillerini, sıfatlarını ve varlığını Cenab-ı Hakk'ta fena edip "fakr-u fahri" sırrına erenlerin mürşid-i kâmilin gönlünden bekaya doğuşu ile O'nda O'nunla yeniden diriliştir. Kurtuluştur.

Teslim olanları selamete götüren bir hakikat rotası olan Melamet yolu, her bir mertebe ve makamında hakikati farklı boyutlarda idrak ve ilmi kuvvelerle müşahade ediş, yaşayış ve oluştur. "Meslek-i Resul"dür.

Cenab-ı Allah, suretler âlemini kendinden kendine halk edip görünen suretlerde kendini gizlemiştir. Suretlerle ilgilenerek, suretlere referansla ve suretlere teveccühle gizli olana erilemeyeceği aşikârdır. Kafalardaki akıl melekesi özellikle emredici nefis hükmündeki beşerde eşyanın hakikatini görmeye yetmeyecektir.

Hakikati görmek et gözlerle değil, kalp gözü ile olur. Nitekim miraç hadisesinde sidret-ül müntehaya gelindiğinde Cebrail A.S. (cibril, akıl melekesi), buradan öteye gidemeyeceğini belirtmiştir. Bu perdenin ötesine ise kalp ile gidilir.

Aklın idrake yetmeyeceği hakikat deryalarına gidiş için

kalbin bu yolculuğa hazırlığı gerekir. Bu hazırlık ise zikrullah iledir.

Melamilik, daimi olarak Cenab-ı Allah'ı zikretmek üzerine yükselir. Bu zikir ise ehlinden öğrenilir. Bu ehil insan, hatm-i meratip olup kemalata ulaşmış bir mürşid-i kamildir. Mürşid-i kamilden nefes-i rahmaniye ile nefeslenerek özündekini uyandıranlar ve zikir ile kalplerini temizleyip Cenab-ı Allah'tan gayrıyı kalplerinden silenler, yokluğunu bilip O'nunla bekaya ve kurtuluşa erenlerdir.

Mürşid-i kâminden alınan rahmani nefes ve ilim, Cenab-ı Allah'ın doğru yola erıştirdiklerine lütuf ve ikram ettiği hakiki nimettir.

Dergimizin 6. sayısı ile hakikat deryalarından çıkartılmış ilim incilerinin insanlığın istifadesine sunulmasına devam edilmektedir.

İlmin bilinmesinin yanı sıra hal edinilmesi, dil ile söylemenin yanı sıra kalp ile de tasdik etmiş olmak demektir. O halde ilim bilmek yetmemekte, alınan ilmi de hal edinmek gerekmektedir. Buradan da anlaşılacağı üzere ilim, okumakla bir noktaya kadar bilinebilir ama hal edilip yaşanması bir kılavuz ile mümkündür. Bu kılavuz, senin süfli hallerine ayna olarak seni sana bildiren, zikrullah ile kalp temizliğini öğreten, Cenab-ı Allah'ın tertemiz kalp aynasında görünmesine vesile olan terbiyecidir. Bu terbiyeci, mürşid-i kamildir.

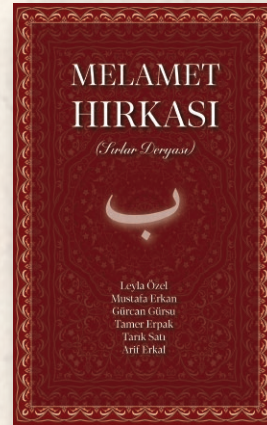
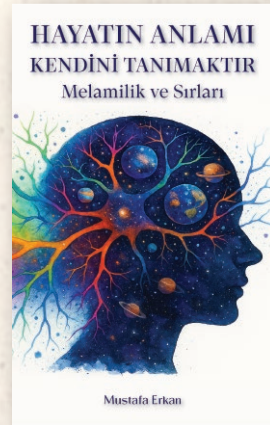
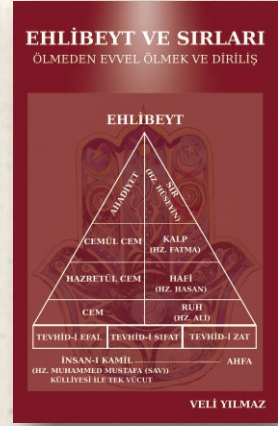
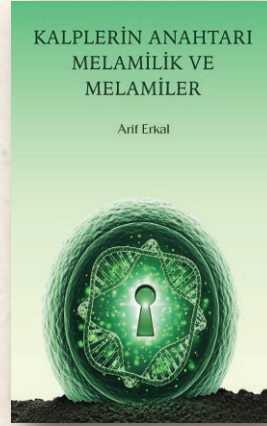
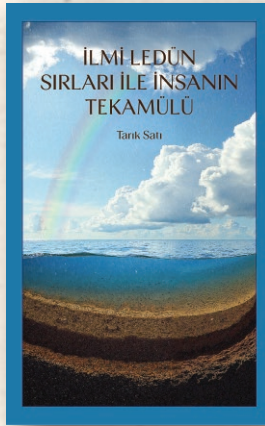
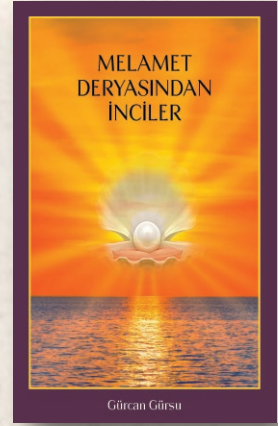
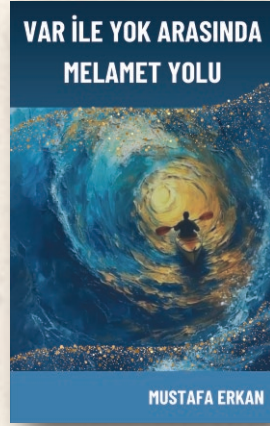
Pir Seyyid Muhammed Nur'ül Arabi Hazretlerinin tabiri ile keramet-i İlmiye devrini yaşadığımız çağımızda ilmi bilmenin yanında Cenab-ı Allah'a yaklaşmanın olmazsa olmazlarından birisi de "aşk"tır. İlim ve aşk, O'na yaklaşacak kalp kuşunun iki kanadıdır. Bu kanatları takacak olan ise mürşid-i kâmidir.

Ara, bul, öl, ol.

"Melamet Yolu" dergimizin 6. sayısını istifadelerinize sunar, Cenab-ı Allah indinde makbul olmasını ve insanlığa yararlı olmasını niyaz ederiz.

Melamet Yolu

Kitaplarımıza “www.kendinitani.org” adresinden ya da Trendyol ve Hepsiburada online satış platformlarından erişebilirsiniz.

kendinitani | knowthyself | kendinitani_

www.kendinitani.org

Melamet Yolu

HAKİKAT İLMİNDEN İNCİLER

HAKİKATİN ŞERİATI	8
RUBUBİYETİ İLE ABDİYETİNİ KENDİNDEN KENDİNE İRŞADI	10
KÂİNATIN/İNSANIN HALK EDİLİŞİNDEN MAKSAT	12
ALLAH İLE KUL ARASINA GİRİLMEZ	14
BİLMEK İLE OLMAK ARASINDAKİ FARK	16
GÖZLEM VE ŞAHİTLİK ÜZERİNE	18
NE İÇİN YARATILDIK? BİZ KİMİZ? AKLEDEBİLENLERİN ORTAK SORUSU	23
KOSKOCA EVRENDE KÜÇÜCÜK BİR NOKTA GİBİ ASLINDA ÜZERİNDE YAŞADIĞIMIZ DÜNYA	26
MELAMET KURTULUŞA ERMEKTİR	28

Melamet Yolu

HAKİKATİN ŞERİATI

Bilindiği üzere Hak yolu ehlullah tarafından genel olarak 4 mertebe ile tarif edilmektedir ki bu mertebeler şeriat, tarikat, hakikat ve marifettir. Pir Efendim bu dörtlü yapıyı bir cevize benzeterek izah eder. Şöyle ki cevizin en dışındaki yeşil kalın kabuk şeriat, içteki sert kahverengi kabuk tarikat, sert kabuğun altındaki zar hakikat ve içteki meyve kısmı, öz ise marifettir. Şeriat tüm dinlerde yaradana ulaşmak maksadıyla yapılması gereken ibadet ritüellerinin tamamını oluşturan sistematik kurallar bütünüdür. Elbette temel prensipleri korunmak şartıyla yukarı mertebelere doğru gidildikçe şeriatın ilmi ledün anlamı da genişlemektedir. En alt düzeyde şeriat; Kur'an da öğretilen ya da Resulullah'ın sünnetleri ile fıkıh âlimlerinin sistemleştirdiği kuralları şeklen ve eksiksiz olarak uygulamak olarak anlaşılırken, tarikat düzeyinde ise şeriatın kapsamı genişlemekte, nafile ibadetleri bünyesine almakta ve şekil, kıyafet vb. ilave ritüelleri kapsamaktadır. Hakikat düzeyine gelindiğinde ise şeriatın yapısı avam-nasın idrakinin çok üzerinde farklı bir boyut kazanmakta, bünyesine ilmi ledün dâhil olmaktadır. Bu bölümde işte bu hakikatın şeriatı izah edilmeye çalışılacaktır. Marifetin şeriatındansa bahsedebilmek, ilmen dahi olsa bizim için muhaldir. Çünkü o hal ancak Pir Efendimin yaşadığı ve kendisinin anlatabileceği bir durumdur.

Hakikat ilminin ve dolayısıyla hakikatın şeriatının yanında şeriat ilmi, dünya ilimleri gibi zahir mertebesindedir. Nitekim şeriat ilminin önde gelen âlimlerinden olan İmam Gazali bile hakikat ehli için şöyle buyuruyor:

“Yakinen anladım ki onlar hakikaten Allah yolunu bulan kimselerdir. Onların gidişleri, gidişlerin en güzelidir. Gittikleri yol, yolların en doğrusu, ahlakları, ahlakların en temizidir. Dünyadaki bütün akıllı insanların akılları, hikmet sahiplerinin hikmetleri, şeriatın bütün teferruatını bilen zahir ulemanın ilimleri onların gidişat ve ahlakından bir şey değiştirmek ve yerine daha iyisini koymak üzere bir araya gelseler, buna muvaffak olamazlar. Onların zahir ve batinlarındaki hareket ve duyguların hepsi nübüvvet kandilinin nurundan alınmıştır. Yeryüzünde ise nübüvvet nurundan başka hidayet rehberi, nur kaynağı yoktur.”

Yine Niyazi Mısri Sultan, ledün ilmi sahipleri dışındakileri cahil olarak nitelendirerek şöyle buyurur. “Ledün ilmi sahipleri cahil olanların yanına gittikleri vakit onların dertlerine ilaç olurlar.”

İsmail Hakkı Hazretleri ise konu ile ilgili olarak “irfan için okumak yazmak cahil işidir” buyuruyor ve sonra şeriat âlimlerini, evinde gömülü hazine olan, fakat bunu bilmediği için fakir olarak yaşayan kimselere benzeterek “ulema-i rüsum

denen şeriat âlimleri hakikat âlimleri yanında fukaradır” diyor.

Peki, o halde nedir hakikatin şeriatı? Hakikatin şeriatı en basit, yakın anlatım ile tevhit, yani ikiyi bir etmek ve şirki hafi ve celi durumundan çıkararak fena mertebelerinde efal, sıfat ve vücudu Cenab-ı Hakka nispet etmek... Beka mertebelerinde ise hakkın bizatihi kendisiyle var olabilmektir. Başka bir anlatım ile ise hakikatin şeriatı: Bir salikin Cenab-ı Hakk'ın zatına tam mazhar eylediği ve Rububiyeti ile tenezzül ederek Rabliği ile tecelli eylediği mürşid-i kâmilî vesilesi ile Rabbi Hassını (yani kendi esma kompozisyonunu oluşturan hass, baskın esmasını) keşfetmesi, zevk etmesi ve böylece Rabbi Hassının gerektirdiği fitri huylarını Cenab-ı Hakk'a tam mazhar olarak tevhit zevkleri ile yaşamasıdır...

Esasen detaylarını resullerin ortaya koyduğu zahirin tüm şeriat kurallarının tamamının amacı bir insanı hakikatin şeriatına ulaştırabilmektir. Dolayısıyla en alt avam düzeyinde anlaşıldığı gibi şeriat dinin amacı ve tamamı değil sadece temelidir ve amaçtan ziyade sadece bir araçtır. Diğer taraftan şeriat kuralları olmazsa olmazdır. Çünkü Cenab-ı Allah'ın sünnetullahının işlemesi için bu kavramlar gereklidir. Bu nedenle ehlullah şeriat kurallarına uymayı ve ihvanına bu noktada örnek olmayı ihmal etmez. Ancak hakikatte onların şeriatı aslında bitmiştir, lakin bu

bir sırdır faş edilmez çünkü birçok insan bu sırrı anlayabilecek istidattan yoksundur... Bu noktada sadece küçük bir örnek verecek olursak, veliyullah “namazın kazası olur ama tevhit sohbetinin kazası olmaz” buyurmuştur, ancak ifade edildiği gibi şeriat kabuğu kalın, bir insanın bunu kabul edebilmesi istidadı gereği çok zordur ve bu durum normal karşılanmalıdır... Benzer şekilde yine zaman zaman ehlullahtan zuhura gelen şeriata aykırı gibi görünen bazı haller de anlaşılamaz... Çünkü Cenab-ı Allah her insan kalıbından mutlak manada bilinmeyi arzu etmemiş ancak her varlıkta, o varlıkların hakikati olan kendisini sırlayarak onların istidatlarınca açığa çıkmayı murat etmiştir. İşte bu nedenle istidadı nakıs olanlar hakikat ehlini ve dahi ehlullahı çoğu zaman anlayamazlar ve kınarlar ve hatta bu kişiler hasbelkader bir mürşide intisaplı ise bazı tecellilerde mürşitlerini zındıklıkla suçlayıp inkâra kadar gidebilirler... Bu noktayı işaretle Hz. Pir, “Noktatül Beyan” isimli risalesinde, bizi bu gibilere karşı şöyle uyarmaktadır. “Bazı ehli zahir, fehminin levsunundan ötürü anlayamadıklarından ve suretten manaya yol bulamadıklarından, insan-ı kâmil anılınca kendilerini de kutup sanırlar...”

Cenab-ı Hakk'ın, hakikatin şeriatının idrakini her birimize kolaylaştırmasını dilerim...

Veli YILMAZ

RUBUBİYETİ İLE ABDİYETİNİ KENDİNDEN KENDİNE İRŞADI

Hak hakikat yolunun en azından ilmel yakın zevk edilebilmesi maksadıyla bu yolda kullanılan temel kuramları bilmek gerekmektedir.

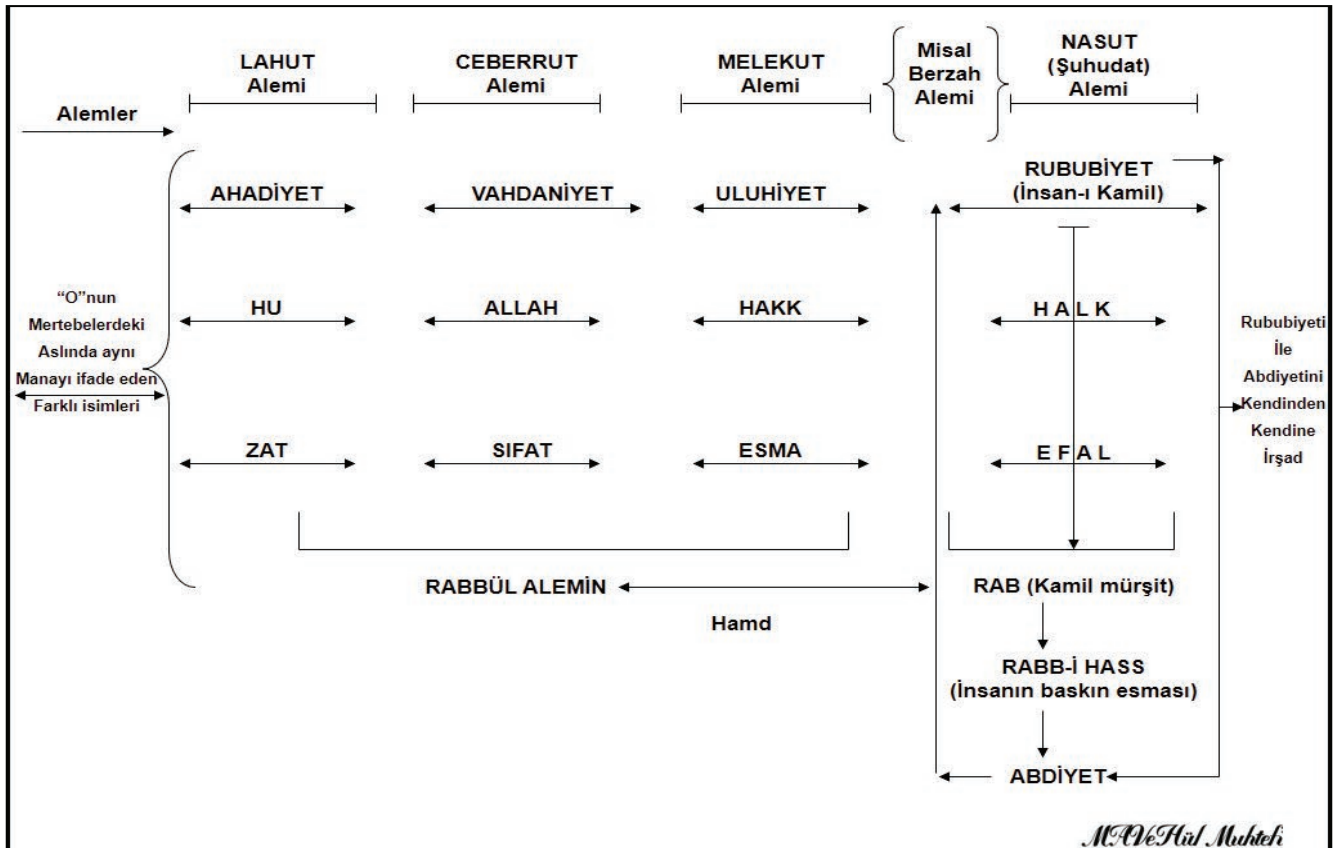
Aslında tasarruf literatüründe kullanılan terimler her ne kadar çok gibi gözükse de, bunların künhüne bakıldığında özünde nerdeyse her bir farklı terimin Cenab-ı Allah ve Resulünün (s.a.v.) zatından sıfatlarına sonra esma, asar ve efaline nüzul mertebelerinde aldıkları farklı isimler olduğu gözükmemektedir.

Aynı şekilde her bir uruç mertebesinde de özünde aynı olan bu isimler farklı adlarla anılmaktadır.

Dolayısıyla, mesela bu bölümde izah edilecek olan Rububiyet kavramının anlaşılabilmesi için

söz konusu esmanın farklı mertebelerdeki isimleri Ulûhiyet, Vahdaniyet ve hatta Ahadiyet ile aslında bire bir aynı anlamı taşıdığının farkında olmak gerekir. Zira bu idrak olmaz ise gizli şirk ile zanlar devreye girmekte ve sanki bu her bir farklı esma birbirinden değişik, bağımsız hakikatleri anlatıyor gibi algılanmakta ve tasavvufi idrak ile ilmi ledünün hazmı adeta çok değişkenli bir bulmacaya dönmektedir.

Çoğu zaman ehli Melami salıklarının dahi söz konusu terimlerin idrakinden noksan olabildiği noktasından hareketle ve daha kolay anlaşılabilmesi için basit bir şema ile bazı esmaların farklı mertebelerde aldıkları isimleri şimdi izah edelim isterseniz...

Melami Mektebi

Hepimizin bildiği üzere Cenab-ı Allah'ın tüm kâinatı kendiliği ile kendinden halk etmesindeki muradı bilinmeklik arzusudur. Varlıkta zatından gayrısı olmayan o yüceler yücesi Hazreti Allah c.c... Altında ya da üstünde hava veya su olmayan âmâda gizli bir hazine iken bilinmekliğini murad etti ve bu ilk murat ile ilk tecelli yani Nur-u Muhammedi veya Mayayı Muhammedi şeklinde külli bilinç olarak var oldu. Böylece bu ilk başlangıç ile birlikte Cenab-ı Allah zatından sıfatlarına, sıfatlarından esmalarına ve esmalarından görünen kâinatın tamamı olan efaline... Yani bir mertebeden diğerine... Kendinden kendine bir yolculuğa çıktı.

“O”nun ismi söz konusu bu yolculuğun başlangıcında Ahadiyet/zat mertebesinde iken Hû idi, Vahdaniyet/sıfat mertebesinde Allah ismini aldı, Ulûhiyet/esma mertebesinde Hakk ve son olarak Rububiyet/efal mertebesinde ise insan-ı kâmil (Resulullah) (s.a.v.) ismi ile var oldu! Böylece Rububiyet mertebesinde Rabb esmasını da alarak kâmil mürşitler mazharından insanları irşat edici oldu... ve ehlullahın dilinden bu hakikati izah için şu mecazi cümleyi kurdu: “Allah görünmez bilinir... Muhammed görünür bilinmez...” zatı tenzihde kalarak Allah'lığını kimseye vermedi ancak Muhammed (s.a.v.) esması ile göründü...

Buradan da anlaşılacağı üzere Cenab-ı Allah'ın kendinden başka hiçbir varlık olmadığı gibi aslında yaratılmış olan hiçbir varlıkta yoktur... Dedikten sonra Rabb esmasını biraz daha açalım. Evet, Cenab-ı Rabbül Âlemin yukarıda izah edildiği üzere kendinden kendine yapmakta olduğu bu yolculukta kendini insan kalıbında 70.000 zulmani ve nurani perde altında gizledi yani özünü ve hakikatini insanda örttü ve şimdi o başladığı noktaya geri dönmek istiyor ve bu dönüş içinde kendisini kendisine Rabb esması ile göründüğü kâmil mürşitleri ile hatırlatmaya

çalışıyor... Böylece hakikatini hatırlamayı murat ettiği mazharlarda kendi sonsuzluğunda sonsuza dek yine başka başka tecellileri ile var olurken... Hakikatini hatırlamayı murat etmediği mazharlar ile ise o mazharların istidatları hangi mertebede ise orada kalacaktır. O halde buradan şu sonuç ortaya çıkıyor ki Cenab-ı Hak Rububiyet mertebesinde aldığı Rabb (kâmil mürşid) esması ile bir salikin kendini tanımasını ve Rabbi Hassını açığa çıkararak Cenab-ı Allah'ın bilinmeklik arzusuna mazhar olmasını sağlamaya çalışır (yine hepsi kendisidir.). Rabbi Hass mutlak manası ile velilerde açığa çıkar. Mesela Rabbi Hassı Kahhar esması olan bir veli celal meşrepli iken, Halim esması olan bir veli ise cemal meşreplidir. Zamanın insan-ı kâmilini ise tüm esmaların cem-i küllü olup, kemal üzeredir.

Bu özet anlatım ile sanırım kâmil mürşitlerin aslında kim olduğu daha iyi anlaşılmıştır. Bu hakikat çok önemlidir... Fakat kuşkusuz bu hakikat ancak tekâmülü yeterli, bilinç seviyesi yüksek kişilerce kavranılıp, hazmedilebilir. Diğerlerinin anlaması mümkün olmayıp ya inkâr eder ya da anlamaya çalışmazlar... Zira Rabbinin kim olduğunu tam idrak edemeyen bazı müridan bile zaman zaman O'nu da kendi nefsi hayvaniyeti ile eşit tutabilmekte ve bu gaflet ile edep dışı tecellilere mazhar olabilmektedir... O halde müridan bu hakikati hiç unutmamalı ve her daim ve her ne olursa olsun mürşidini hak bilerek tam teslim olmalıdır... Zira O'nun kurduğu bu sünnetullahta torpil yoktur hatta kendine bile torpil yoktur ve bu sistemde her nefs elleriyle yaptıklarının sonucuna katlanır... Ve ancak nefsini bilen tam manası ile rabbini bilebilir Cenab-ı Allah her birimize Rabbimizi hakkıyla bilebilmeyi nasip etsin... (âmin)

Veli YILMAZ

Melamet Yolu

KÂİNATIN/İNSANIN HALK EDİLİŞİNDEN MAKSAT

“K_{ur}’anın sırrı fatihada,
Fatihanın sırrı Besmelede,
Besmelenin sırrı başındaki “B” harfinde
“B” harfinin sırrı ise altındaki noktadadır.
İşte O nokta Ben’im
Hz.Ali
ب “B harfi”

Yüce Allah “ben gizli bir hazine idim, bilinmekliğimi murat ettim ve Halkı Halk ettim” buyurmaktadır. Bu kudsi hadisten anlaşılacağı üzere var oluşun anahtarı O’nun kendisini bilmek muradıdır. Burada dikkati çekmek istediğimiz nokta ise var oluşun bir yaratılma şeklinde değil halk edilme şeklinde gerçekleştiğidir. Peki, aradaki fark nedir? Yaratma fiilinin gerçekleşmesi demek bir yaratan ve bir de yaratılanın var olması demek olur ki böylesi bir düşünce şirktir. Zira Cenab-ı Allah varlıkta kendisinden başka bir şey yaratmamış ancak Hakk ile varlığı halk etmiştir. O halde halk etmek ne demek derseler şayet: Basitçe O tek olan, gizli bir hazine olan... Yüce varlığın kendinden kendine ve kendi ile çeşitli mertebelerde sıfat, esma, asar ve efali ile yaptığı bir yolculuktur şeklinde izah etmek mümkündür. Rububiyet mertebesi ile vahdeti vücut, abdiyyet mertebesi ile de vahdet-i Şuhut olarak tanımlanabilecek olan bu yolculukta “O” insan (s.a.v.) suretinde görülerek, kendini kendi ile seyir etmekte ve bilmektedir...

O’nun nazarında Dehr (AN)’da gerçekleşen bu yolculuğu bir noktadan başka bir noktaya gitmek ve sonrasında başladığı noktaya geri dönmek şeklinde tasvir etmek mümkündür.

Şöyle ki yolculuğun başlangıç noktası O’nun Âmâ’daki mutlak tek/AHAD olma hali bitiş noktası ise kesrette nefs-i emare mertebesindeki insan kalıplarıdır. Tasavvufta O’nun kendinden başlayan ve çeşitli mertebelerden geçerek insanda yarısı tamamlanan bu yolculuğa nüzul yani iniş denir. Yine Kur’an-ı Kerimde bu yolculuk “*Biz gerçekten insanı en güzel biçimde yarattık, sonra onu aşağıların aşağısına indirdik*” Tin 4/5 ayetleri ile izah edilmektedir. Böylece insanda yolculuğun yarısı bitmiş ve yine O insan ile yola çıktığı noktaya dönebilme yolculuğu (uruç) da başlamıştır. Yani gitme ve geri gelme, iki aşamalı bir yolculukta yolcu bizatihi kendidir. Böylece yolculuğuna başlamış, vardığı noktada insan kalıbında görünmüş ve bu insan kalıbı ile geri dönüşe geçmiş ve döndüğü noktada insan-ı kâmil olarak... Yolculuk sırasında halk ettiği eserlerini seyre koyulmuştur. Bu bölümde O’nun bir gitme ve bir de başladığı yere geri dönme şeklinde iki aşamadan oluşan yolculuğu mertebelerle anlatılacaktır.

1.Kâinatın/İnsanın Halk Edilişinin Bilimsel İzahı:

Günümüzde modern bilim evrenin tek bir noktadan büyük bir enerji patlaması sonucu oluştuğunu ispatlamıştır. Malum olunduğu üzere büyük patlama olarak adlandırılan bu olay ile birlikte ilk anda bazı atom altı parçacıklar oluşmuş, sonrasında ise sırasıyla atomlar... Madde, yıldızlar, galaksiler ve dünya oluşmuştur. Başlangıçtan günümüze yaklaşık 13 milyar yıldır yaşanan bu süreç sonunda dünya, patlayan yıldızlardan gelen çeşitli elementler

vesilesiyle adeta bir canlı havuzu olmuş ve sırasıyla su, nebat, hayvan ve insan bir takdir ve evrim ile günümüzdeki haline ulaşmıştır. Buraya kadar olan yolculuk insanın yokluktan şu an ki varlığına olan kısımdır... Şaşırtıcı şekilde şu an ki görünen insan suretine yine modern bilimin kuantum mekaniği düzeyinde bakıldığında ise çark başa dönmekte yani var gibi görülen insanın yokluğu görülmektedir. Şöyle ki o insan suretinin bedenine baktığımızda beden organlardan, organlar dokulardan, daha aşağı inildiğinde dokular hücrelerden şeklinde ilerleyerek atoma ve sonra atom altı parçacıklara ve en sonda atomun dalga fonksiyonuna ve yokluğuna ulaşıldığı görülmektedir. Yani başladı yoktu ve yolculuğu bitirdiği noktada yine yoktur... Noktadan başladı noktaya döndü... An'da kendini seyir eyledi...

2.İnsan/Kâinatın Mertebelerle Halk Edilişinin Ledünni İzahı:

Gizli bir hazine olan “O” başlangıçta bilinmeklik arzusu ile bir hayal kurdu ve o hayalindeki suretine Nuru Muhammedi tafsilatına ise kâinat dedi. Bu hayal içinde kendisini 70.000 perde ile örterek insan kalıbına indi ve insanda özünü gizledi çünkü ancak böylesi bir örtme sonucu kurguladığı sünnetullahı ile sonsuz esmalarının açığa çıkışı ve bilinmeklikleri mümkündü... Şimdi ise âmâda örttüğünü... Şimdi var olduğu insan kalıbı ile tekrar hatırlamak ve kendisini seyir etmek istemektedir... Daha basit bir anlatımla bir derya düşünelim, tekdüzedir, çok büyük bir su yığını ve ancak kendini seyretemiyor... Şimdi 7 milyar insan kalıbı ve sonsuz sınırsız başka varlık kalıpları yapalım ve o deryayı bu kalıpların içine yerleştirip ısısını düşürerek donduralım ne olur? Milyarlarca farklı kalıp... Ve üstelik insan kalıplarında göz, kulak var... Görüyor, duyuyor vb. hepsinin özü

ne peki? O derya... Yani su... Böylece o derya başlangıçta kendini seyir edemezken şimdi milyarlarca kalıp ile o kalıplara varlık zannı vererek onlardan kendini seyir etmektedir. Peki, ısıyı artırırsak ne olur hepsi yine su yani kendidir. Su’dan geldi su’ya döndü...

İşte zatı yüce ve her şeyden münezzeh olan “O” böylece ledün ilminde hazaratı hamse ya da kırk mertebe denilen, detayları aşağıdaki şekil-1 ve 2 de gösterilen safhalardan tenezzül ederek kesret yani dünya âlemi dediğimiz bu âlemde insan suretinde göründü... Yani en aşağı inerek esmalarını seyre daldı ve şu an ve her an istidadı uygun ve kendisi için yarattığı insan-ı kâmil mazharını yine kendi ile irşat ederek başladığı noktaya dönmeye çalışmakta yani uruç etmektedir. Böylece mertebelerle nüzul sonrası uruç ile nefis mertebelerini geçerek ve sonrasında bir kâmil mürşit vasıtasıyla meratibi tevhidi tahsil ederek başlanılan noktaya O’nda “O” olarak geri dönecektir...

Söz konusu nüzul ve uruç mertebeleri Şekil-1 ve 2 de gösterilmiş olup, haliyle tasavvufun ve melâmetin özüdür. Noktada başladı, noktada bitti... Resulullah Efendimiz (s.a.v.) ve zamanın insanı kâmilidir. Dehr, yani an da “O”dur... Zira kendisinden başka bir şey YOKTUR! ... “O” başlangıç ile birlikte ilk âdem de esfeli safiline indi, sonra O’nda O’nunla ahseni takvime yani özüne döndü! Ve sonra Âdem’den Havva’ya geçti, Havva’dan Hz. Şit, oradan devamla... Abdullah’a ondan Amine’ye, ondan Resullullah’a (s.a.v.)... ondan zamanın insan-ı kâmiline geçti ve kendisidir! Noktadan geldi nokta da son buldu! Kendi ile kendinden kendine seyir ile zevkte...

Veli YILMAZ

Melamet Yolu

ALLAH İLE KUL ARASINA GİRİLMEZ

Allah nedir, nerededir? İnsanlık tarihi boyunca bütün insanlar bu sorunun cevabını aramışlardır. Birçok insan görmediği, bilmediği gökte ya da yerde, zanda hayalde bir Allah'a inanmışlardır. Oysa ehlullah bazı yerlerde örtülü, bazı yerlerde açık rumuzlu olarak bu sorunun cevabını vermişlerdir. Hz.Ali A.S.'nin buyurduğu "görmediğim Allah'a iman etmem, kilisede havrada dahi görür, ibadet ederim" dediği kimdir?

Günümüz dünyasında birçok insan Allah ile kul arasına girilmez demişlerdir. Oysa geçmişten günümüze kadar birçok peygamber ve veliler halkı irşat için görevlendirilmiştir. O halde insanların sorgulaması gereken budur. Madem kişi kendi başına Allah'a ulaşabiliyor, niçin Peygamber ve veliler gönderilmiştir? Bütün velileri irşat eden bir mürşitleri vardır. Hacı Bektaş Veli, Hacı Bayram Veli, Mevlâna, Yunus Emre gibi büyük velileri irşat edip hem kendini hem de Rablerini bildiren bir Kâmil Mürşitleri vardır. Kişiler "benim kalbim temizdir, ben Allah ile arama bir kul koymam" demektedirler. Madem bu iş bu kadar kolay, o halde neden bütün veliler bir kâmil mürşitin terbiyesinden ve irşadından geçmişlerdir. Sorgulanmayan bir hayat yaşanmaya değmez diye zahir bir söz vardır. Dolayısıyla bunların sorgulanması gerekir.

Kur' an-ı Kerim'de vesile ayeti vardır. Maide Suresi 35'inci ayet de Cenab-ı Zü'l Celâl Hazretleri "*Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve ona yaklaşmaya vesitle arayın ve onun yolunda mücadele edin ki felâha*

erebilesiniz." Buyuruyor. İşte bu ayetin özü Allah'a ulaşmak için bir mürşidi kâmil bulmamızdır. Bu kâmil bulmak kolay mı peki? Ehlullah "mürşit aramakla bulunmaz, lakin bulanlar arayanlardır" buyurmaktadır. Demek ki bize hem kendimizi hem de rabbimizi bildirecek bir kâmil mürşit bulmamız gerekir. Vesile ayetinde geçen, kurtuluşa erdirecek olan O'dur. Bu ayeti iyi tefekkür etmek gerekir.

Diğer taraftan Kur' an-ı Kerim'de Kâf Suresi 16'ncı ayetinde "*Ben size şah damarınızdan daha yakınım*" buyurmaktadır. Bu şah damarımızdan daha yakın olan nedir? Hiçbir ayet boşa inmemiştir. Her birinin hem derin manaları hem de rumuzatları vardır. Kur'an-ı Kerim de kısmen örtülü kısmen açık hem müteşabih hem de muhkem birçok ayet vardır. Bunların ledünni manalarını bilmek gerekir. Bu da okumakla olmaz. O halde seni sana okutturacak ve ilmi ledün deryalarına daldıracak olanı bulmak gerekir.

Şöyle bir hikâye anlatılır: Dervişin biri "Efendim Allah ile kul arasına girilmez deniyor" demiş. Ârif vermiş cevabını: "Allah'ı buldun da aranıza mı girdik evladım?" İşte bu hikâyede geçen Allah ile kul arasına girilmez sözünden kasıt, ledünni manada Cenab-ı Allah'ın ulûhiyetine girilmez demektir... Bu sırlar avama örtülü, hakikat ehline açıktır... Çünkü gerçekte ne bir girme ne de çıkma vardır. Bu hakikatleri kişi kendi başına çözemez. Dolayısıyla bir mürşid-i kâmile ihtiyaç vardır.

Niyazi Mısri Hz. lerinin buyurduğu gibi;

Mürşit gerektir bildire Hakk'ı sana
Hakk'el-yakîn, Mürşidi olmayanların
bildikleri gümân imiş.

Ehlullah her fırsatta kişinin hem kendini hem de rabbini bilmesi gerektiğini vurgulamıştır. Oysa günümüzde birçok cahil kimse Allah'ı gökte, yerde konumlandırmışlardır. Görmedikleri bir Allah'a inanmışlardır. Taklit ve ezber ilimlerle görmedikleri bir Allah'a ibadet etmişlerdir. Senden sana yakın olanı uzakta aramışlardır. Bu ilmi sana öğretecek kişiyi aramak dururken, taklit bir ilimle gitmişlerdir. 19 uncu yüzyılın insan-ı kâmilî Pir Muhammed Nurul Arabi Hz.leri keramet-i kevnîye devrini kapatıp, en büyük keramet ilimdir diyerek, keramet-i ilmiye devrini başlatmıştır. Demek ki ilimsiz gidilen yol karanlık olup, bu hakikat ilminin sahibini bulmak gerekir.

Melamilik yolu, şeriat ve tarikat gibi olmayıp, hepsini birleyen ve aynı zamanda en kestirme yoldur. Kişiyi doğrudan Rabbine ulaştıracak bir yoldur. Hakikat ehli bu yolun içinden çıkar. Bu yolun kâmil mürşidini bulmak gerekir ki seni sana bildirsin. Kişinin Cenab-ı Hakk'ın nefesiyle nefeslenmeden Allah'a ulaşması mümkün değildir. Hicr Suresi 29'uncu ayetinde buyrulan "Ben, onun yaratılışını tamamladığım ve ona ruhumdan üflediğim zaman, siz hemen onun için secdeye kapanın" ayeti buna delildir. O halde Bir "Melami Kâmil Mürşidi" bul ki sana Cenab-ı Hakk'ın nefesini üfleyerek, seni Allah'a ulaştırsın...

Mustafa ERKAN

BİLMEK İLE OLMAK ARASINDAKİ FARK

Bu başlıkta konumuz biliş ve bu bilişin hale yönelmesine, hale dönüşmesine yönelik olacak. Malumunuz tasavvuf ilmi hal ilmidir, kal ilmi değildir diye söylenir. Kal kelime, cümle manasındadır. Hal ise malumunuz yaşantıya dönüştürmektir. Dolayısıyla tasavvuf erbabı seyrü süluka dâhil olmuş bir derviş için mesele hakikatin hale dönüşmesidir. Yani alınan ilim, kâmil mürşitten alınan ilim, hale dönüşmelidir. Dervişin kendi vücudunda, kendi vücut ülkesinde ilmin hakikate dönüşü gözlemlenmeli öncelikle. Buna seyrü süluk diliyle aynel yakınlık denilmektedir. Sonrasında da hale dönüşmelidir. Buna da yine seyrü süluka göre konuşmak gerekirse hakkel yakınlık denilmektedir.

Biliş yani bilmek ile hal yani oluş arasında çok önemli bir fark vardır. Öğrenilen ilmi içselleştirerek oluş haline getirebilmek için bir yöntem gerekir. Bu kapsamda tasavvuf yolunda, tarikat yolunda ya da hakikat, marifet yolunda ve dünyadaki bütün gerçek öğretilerde mutlaka bir yöntem kullanılır. Kullanılan bu yöntemlerle öğrenilen teorik bilgiler hayata geçirilmeye çalışılır. Bu şekilde uygun bir usul ile hayata aktarılmayan bilgi insanlara bir fayda vermez. Ancak felsefi bir kültür düzeyinde kalır. Şamanizm'de, İslamiyet'te, Budizm'de, Taoizm'de, Hinduizm'de ve cümle dinsel öğretiler ve mistik öğretilerde bu esas böyledir.

Biliş ile oluş arasındaki fark şöyledir. Biliş için yazılı, görsel kaynaklar yeterlidir.

Yaşam koçları, reikiciler, kuantumcular vs. hep bu yöntemle gidiyorlar ve onların muhatapları da bu yöntemlerle alıyorlar ve salt bilgiyi ezbere bilmiş oluyorlar. Ezberin ötesine geçip olmak için ise irşat yani terbiye tahsili gerekir. İrşat olmadan oluş olamaz. Çünkü kendini tanımak için bir bilgeye, bir öğreticiye ihtiyaç duyulur. Onun rehberliğinde gitmek gerekir ki seni sana bildirsin. Sana kendini o tanıtacaktır. Kendini kitaplardan okuyarak tanıman mümkün değildir.

Peki, bilge sana kendini nasıl tanıtıyor? Celali ile ya da cemali ile sana müdahalelerde bulunuyor. Mesela bir şey yapıyorsun, yaptığın şey Hakk'tır, doğrudur diyerek seni devam ettiriyor. Başka bir şey yapıyorsun, bak diyor şu anda sen bu yaptığını benliğinle, egonla, seni bu yer çekimine bağlayan yoğunluğunla, hayvanlık mertebenle yapıyorsun.

Bu yaptığını düzeltmelisin diyor. Şöyle düzelteceksin, zikir yapacaksın, sabredeceksin vs. Dolayısıyla oluş için adeta bir laboratuvar ortamı gibi sürekli deneylere maruz kalarak bir süreç yaşamak gerekir. Başka türlü oluşun imkânı yoktur. Sizler bu oluş eğitiminden, oluş sürecinden mahrumsunuz.

Dolayısıyla kendinizi tanımanız, okuduklarınızla, duyduklarınızla olmuyor. Bu şekilde huzura kavuşmanız mümkün değildir. Kendinizi sürekli dilinizle, ben iyiyim, ben mutluyum, herkesi

kucaklayacağım, herkesi sevmeliyim, teslim olmalıyım, karşıdan gelen tecellileri hep iyi görmeliyim diyerek tanıyamazsınız. Bunun yolu kapalıdır. Sizler o yoldan gittiğiniz sürece sadece oyalanacaksınız. Zaman akıp geçecek ve ölüm gelip size çatacak. O halde başarıya ulaşmak, gerçekten arzu ettiğiniz o mutluluğa kavuşmak, cemale ulaşmak istiyorsanız, sizi size bildirecek gerçek bir kâmilin usulüne tabi olacaksınız. Bunun yöntemi budur. Bunu izleyeceksiniz başka yolu yok. Bu usul ile gidilirse kişinin keşfi açılır. İlim bilgi düzeyinden hal düzeyine ulaşır. Tabi ki bunların dahası da var. Bu noktada okuyucularımıza şunu tavsiye ediyoruz. Sorgulayın. Allah'a kavuşmaya ve hakikat ilmini öğrenmeye talip olan sizleri bu sorgunuz şuraya götürür. Tarihin başlangıç noktasından itibaren bir veli nasıl veli oldu? Bir bilge nasıl bilge oldu? Bir peygamber nasıl peygamber oldu? Açın, bakın, araştırın. Kitap okuyarak sağdan soldan duyduğu bilgilerle olanlar varsa tamam, eyvallah deriz. Ama göreceksiniz ki böyle bir şey yok. Böyle bir usul ile insan ancak felsefeci olur. Kafası karmakarışık olur ne kendini bilir ne Allah'ı. O halde bunun örnekleri çoktur ama aksinin örneği hiç olmadığı gibi hiçbir yerde de bulamazlar. Ne bir bilge ne bir evliya bulamazlar. Yok çünkü. O halde şayet bir kişi bilgenin rehberliğinde gitmeden, ondan almadan ben bildim, ben oldum diyorsa yalan söylüyordur, tutarsızdır. Akıl sahibi kişi zaten onların tutarsız olduğunu görür. Gelsin baksınlar. Mesela Emanuel Kant felsefecidir. Evliya diyenler var. Hayır, araştırın tutarsızlıklarla doludur. Oysaki velide tutarsızlık olmaz. Bu noktada bizlerin

amacı gerek "Melamet Yolu" dergimiz gerekse diğer yayınlarımızda tüm insanlığı gerçeğe, gerçek manada ulaşma yönteminde aydınlatmaya çalışmaktır. Bu kapsamda gerek Türkiye'de gerek bütün dünyada herkesin veli olduğunu kabul ettiği İsa, Musa, İbrahim, Budha, Tao, Muhammed Mustafa (SAV) Hacı Bayram Veli gibi bütün tarihsel karakterler bizim açık önderlerimizdir. Bu kişilerin hepsi melamet usulü, neşesi ve zevkleriyle gerçeği bilmiş, kendini tanımış ve insanlığı aydınlatmışlardır.

Yukarıda tarif edildiği şekilde bir usulü, seyru süluku yaşamadan gerçeğe ulaştığını iddia edenlere ise şunları söylemek istiyoruz.

Siz kendinizin olduğunu iddia ediyorsunuz. Hem de bir öğretici olmadan. Peki, sizin iddianıza göre geçmişte bu şekilde olmuş tarihsel bir karakter var mı? Çıkarın bizim önümüze. Yok. O halde sizler sadece olduğunuzu zannediyorsunuz. Hakikat ilminin kokusuyla bir şeyler bilmekle kendinizi bildiğiniz yanılgısındasınız. Ancak sadece kendinizi ve takipçilerinizi kandırıyorsunuz. Bu noktada sadece kandırsanız bizim ilgi alanımıza girmezsiniz. Ancak birçok insanı oyalayarak onların vebalini sırtınıza yükleniyorsunuz. O nedenle bizim ilgi alanımızdasınız. Çünkü sizin hitap ettiğiniz kitleye biz de hitap ediyoruz ve akliselim sahiplerini sadece akıllarını kullanmaya ve sorgulamaya davet ediyor ve bu kapsamda hakikat güneşinin tüm dünyayı aydınlatmasını temenni ediyoruz...

Mustafa ERKAN

Melamet Yolu

GÖZLEM VE ŞAHİTLİK ÜZERİNE

Müşahede, yani gözlem. Gözlemin manası kişinin kendi hakikati üzerine bir gözlemdir. Suretten sirete yönelik bir gözlem ifade edilmektedir. Bu gözlem üzere nasıl yol alınacağını Kur'an-ı Kerim'deki ayetlerle de izah etmeye gayret göstereceğiz.

Malumunuz iman kelimesi dil ile ikrar, kalp ile tasdik manasına gelmektedir. Yani eminlikten, emin kökünden gelmektedir. Dil ile ikrar, dil ile kabul, benimseyiş ve kalp ile tasdik. Bu kalp ile tasdik kısmı ancak şahitlikle ve hal ile zevk ile zevk edilerek mümkün olabileceği için iman kelimesinin manası ancak görüş ve oluş ile karşılık bulur. Dil ile ikrar, kalp ve tasdik. Demek ki görüş ve oluş gerçekleşmeli. Yani kişi kalp tasdiğini ancak konu ne ise, her ne konudaysa o tasdik edilmesi gereken ancak görerek ve yaşayarak tam mutmainlik, eminlik içerisinde karar kılabilir.

İnanç kısmına geldiğimizde ise inanç, görüş, kanaat, bir düşünceye bağlanma, güvenme manalarına gelir ki itimat temellidir esasında. Yani sevdiklerimize inanabiliriz. İman değil, inanmaktan bahsediyoruz. Sevdiklerimize inanabiliriz, arkadaşlarımıza inanabiliriz, iş ilişkisi neticesi muhataplarımıza inanabiliriz. Ancak bu inanç her zaman bir şüpheyi barındırmaktadır ve inanç kişinin kendine göredir. Kendi fitratına göre oluşturduğu bir hale yöneliktir inanç ve bozulmaya çok müsaittir. Ki yaşantımızda da zaten inandıklarımız üzerine ve inanç sistemleri üzerine ki bizim konumuz tevhit olduğuna göre inanç sistemleri üzerine yozlaşmalar ortadadır. Şimdi konumuz budur. Müşahede üzerine. Yani şundan bahsetmekteyiz. Yüce Yaratıcı varlığı halk edişi ile birlikte varlıkta

kendisini izhar ederek varlıktan ayrı olmadığını Kur'an-ı Kerim'in yani tevhit kitabının birçok yerinde ifade etmiştir. Demek ki bu özet ile ne buyrulmakta Kur'an-ı Kerim'de tevhit kitabında birleme, teşbih, tenzih ve tevhit. Tevhidin zuhura gelmesi, birlemesi teşbihten, tenzihden ve bunlar birer patika üzerindeki duraklar olarak ifade edilirse önce benzetme kaba tabiriyle, sonra tenzih yani hiçbir şeye benzetmeme ve nihayetinde ise birleme yoluyla gerçek şuhud edilir, şahit olunur. Bu şahitlikle birlikte ise elbette ki iman pekişmiş, kalp tam tasdik ile gördüğüne iman etmiş, kabul etmiş olur. Demek ki inanç sistemlerinden ziyade iman yönlü bir çalışma ile kişi ancak kendini idrak edebilir. Bunun için de tekraren söylemek gerekirse görmek, dil ile ikrar, kabul etmek, görmek ve olmak gerekir.

İnanç sistemlerine tekrar dönecek olursak, insan sayısı kadar farklı zan üzere bir Allah inancı yaşanmaktadır günümüzde. Çünkü her bir fitrat kendi fitri özelliklerine göre meseleleri ele alır ve kendi fitri özelliklerine göre sebep-sonuç ilişkisi kurarak kendi kayıtlarına göre bir neticeye varır ve bu netice de sınırlı çizgileri belirli bir şey olmak zorundadır. Aksi halde muhaldir. Yani anlaşılması imkânsızdır. Bir sonuca varılamaz. Kişinin inancını tarif edebilmesi için belirli sınırlar içerisinde o tarif gerektiren şeyin bulunması gerekir. Ve belirli sınırlar içerisine girmeyen bir sınırı, çerçevesi olmayan bir şeyin de idraki mümkün değildir. Dolayısıyla inanç ve inanç sistemlerinin ayakları daima havada kalır. Çünkü Allah bir kalıba sığmaz. Allah cümle varlıktan münezzehtir. Ve ne kadar kendisini varlıktan izhar etse de cümle varlıktan da münezzehtir. İşte teşbih, tenzih ve tevhit konuları bunlara açıklık getirmektedir.

Seyrü süluk çalışmasıyla birlikte derviş ve mürşit

buluşması "Sıratel Müstakim" yolunu başlatır. Bu "Sıratel Müstakim" yolunda meratib-i tevhit olarak ifade edilen mertebeler, yani tevhit mertebeleri basamak basamak zevk edilerek, halleri zevk edilerek, halleri kendi vücut ülkemizde zevk edilerek, yaşanarak, gözlemlenerek değişimler Allah'a vuslat hedeflenir. Demek ki kendi bedenimizde, vücut ülkemizde bir dönüşümden bahsetmekteyiz. Bu dönüşümde de önce zannî varlıklardan kurtulunması gerekir. Zannî varlık, hayali varlık, şüpheli varlık yani ego, benlik bir diğer ifadesiyle. İşte bu kurtuluş ancak mürşit, mürit ya da mürşit derviş çalışmasıyla ya da daha önce de bahsetmiştik abd yani kul çalışmasıyla ancak mümkün olabilir. Her konuda olduğu gibi bu konuda da bir öğretici ve öğrenci ilişkisi mecburiyeti vardır, zarureti vardır. Yaratılış böyledir. Yaratılış bu şekilde terbiye çalışmasını zuhura getirmektedir.

Her ne konuda olursa olsun konunun öğrenilmesi ve o konuda egzersizle uzmanlaşılması hem ilmi çalışmalar hem pratik çalışmalar neticesinde ehilleşmek ancak öğretmen-öğrenci ilişkisiyle olabilmektedir. Dolayısıyla bu kalp tasdiki noktasına gelebilmek için, imanı tam mutmain bir hale dönüştürebilmek için de dönüşebilmesi için de mürşit ilişkisi, Rab-abd ilişkisi şarttır.

İşte Kur'an-ı Kerim, tevhit kitabı olma hasebiyle çeşitli kıssalarda buna örnekler vermiştir. Yani Kur'an-ı Kerim'deki kıssalar bir hikâye anlatmak için, ibretlik bir hikâye anlatmak için değildir, orada onun için yer almamıştır. Aslında her bir ismin ve her bir olayın bir rumuzatı vardır. Hakikat rumuzatla anlatılmıştır. Çünkü rumuzat dışına çıkılırsa hakikat acı gelebilir insanlara, avam kısmına ve dolayısıyla anlatan

yönünde celali tecelliler gerçekleşebilir. Yani bilge insanlar ya da peygamberler hakikati rumuzatlı, şifreli anlatma yoluna gitmişlerdir. Hz. Peygamberimiz bir hadis-i şerifinde şöyle buyurmaktadır;

"Bende öyle bir ilim var ki, onu sizlere anlatsam başımı alırdınız." Yani beni katlederdiniz buyurmuş. Bu ifadeyi, bu cümleleri kurduğu yer kendi ashabı içerisinde, yani dinleyenleri, çevresi içerisinde. Düşünün ki Hz. Peygamberimiz bunu dile getirmektedir.

Konuya dönecek olursak, inanç sistemleri ve bu yozlaşan inanç sistemleri üzerine akıl sahipleri elbette düşündüğünde birçok çelişkili ifadelere ve yönlerde rastlamaktalar ve dolayısıyla da uzaklaşmaktalar. Ve bu uzaklaşma işte ateizm, deizm, agnostisizm gibi, kuantum fiziği, enerji vesaire bu tip akımlara yönelişi gerçekleştirmektedir. Oysaki Kur'an-ı Kerim'de hakikat ve rumuzatlı bir şekilde kişinin kendi içerisinde yaşayacağı, yaşaması gereken dönüşümü bir bilgenin, bir kâmil insanın yani mürşidin, kâmil mürşidin gözetiminde anlaşılabilir bir halde anlatmıştır, ifade etmiştir, tevhidi anlatmıştır. Bir bilgenin, bir kâmil mürşidin gözetiminde hakikatin nasıl algılanabileceği yönünde işaretleri Kur'an-ı Kerim'de, tevhit kitabında Cenab-ı Allah kullarına izhar etmiştir.

Evet, bu izhar ediş yani açıklayış esnasında da her daim devrine göre her peygamber büyük zorluklar yaşamıştır. Burada müsaadenizle iyi anlaşılması bakımında bu zorlukları ifade eden birkaç ayeti okumak istiyorum. Yanlış inanç sistemlerini Kur'an-ı Kerim'de ifade eden izahlar. Yani bu ayetler okunduğunda görülecektir ki her devirde benzer durumlar söz konusudur. Her devirde. Hz. Peygamber Efendimiz de hakikati

tebliğ ettiğinde kolaylıkla her o bölgede yaşayan “haydi Müslüman olalım, haydi Hz. Peygamber'e tabi olalım” inancıyla hareket etmemiştir. Malumunuz birçok celali haller yaşanmıştır, savaşlar yaşanmıştır ve bir süreç neticesinde Hz. Peygamberimizin yakın çevresinde, ashabından yakın çevrede çok az insan ancak hakikati tam manasıyla idrak etme şansına sahip olmuştur. Evet, o dönemde de bu dönemde olduğu gibi benzer konular benzer haliyle yaşanmıştır. Şöyle ki *Araf suresi 28. 29. ve 30. Ayetlerde; “Onlar bir edepsizlik yaptıkları zamanda atalarımızı böyle bulduk ve bize bunu Allah emretti derler. De ki Allah edepsizliği emretmez. Bilmediğiniz şeyleri Allah'ın üzerine mi atıyorsunuz? De ki Rabbim adaleti emretti. Her mescitte yüzlerinizi doğru tutun ve ona dininizde samimi olarak ibadet edin. İlkin sizi yarattığı gibi yine ona döneceksiniz. O, bir kısmını doğru yola iletti, bir kısmına da sapıklık Hakk oldu. Çünkü onlar Allah'ı bırakıp şeytanlara dost edindiler. Bir de kendilerini doğru yolda sandılar.” Bir diğer ayet-i kerime, Kasas Suresi 36. Ayet; “Musa onlara apaçık ayetlerimizi getirince, bu olsa olsa uydurulmuş bir sihirdir. Biz önceki atalarımızdan öylesini işitmemiştik, dediler.”*

Bakın hep konu aynıdır. Bugün de aynıdır. Biz atalarımızdan şöyle işittik. Biz atalarımızdan böyle duyduk. Ve bu yanlış, inanç sistemlerinin nasıl yozlaştığının çok net bir delilidir değil mi? Devam edelim. *Bakara Suresi 170. ayet. Bakın Peygamber Efendimiz'den Allah nasıl buyuruyor. “Onlara Allah'ın indirdiğine uyun denildiğinde. Hayır. Biz atalarımızdan gördüğümüz şeylere uyarız. Ya ataları akıllarını kullanmayan ve doğru yolu bulamamış kimselerse?” Maide suresi 104. Ayet; “Zira onlara Allah'ın indirdiğine ve*

elçisine gelin denildiğinde atalarımızdan gördüğümüz inançlar ve fiiller bizim için kâfidir diye cevap verirler...” Aynı tutuculuk, aynı yobazlık her devirde olduğu gibi sürmektedir.

Surenin devamında; ya ataları hiçbir şey bilmeyen ve doğru yoldan uzak kimseler idiyseler. Burada akıl sahibi, aklını kullanan insanlar için ibretlik durumlar söz konusudur değil mi? İnsan manasıyla ilgili bir konuda, gerçeği, hakikati içeren bir konuda, yaratılış amacıyla ilgili bir konuda, insanın gerçeği öğrenmesi ve bu gerçek üzere hareket etmesi gerekmez mi? Öyledir değil mi? Ancak bu öyleyken bu cümle varlığa nasip olacak bir durum da değildir. Allah düzenini bu şekilde kurmamıştır. Her varlık kendi yerinde, kendi algı seviyesinde, kendi idrakinde, kendi olgunlaşma düzeyinde yerinde güzeldir.

Buradan hitap edilenler yani bizim hitap ettiklerimiz, araştıran, soran akıl sahipleridir. Varlığın hakikatini öğrenmek isteyen, bu varlığın hakikatine kavuşmak isteyenlere yönelik bir çalışmadır bu çalışma. Melamet ilmi, yani hakikat ilmi, hakikat üzere yol almak, yaşarken bu hakikatle hemdem olmak, iç içe olmak arzusuyla bir yönelişe girmişler içindir. Diğer türlü işte Peygamber Efendimizin zamanında da sonrasında da, daha öncesinde de ve daha öncesinde de ve daha sonrasında da ve daha sonrasında da her zaman benzer olaylar, benzer şekillerde vuku bulmuştur.

Evet, en son Maide suresinden bahsetmiştik. Müşahede ve yani gözlem üzerine bir konu işlemekteydik. Konuya dönecek olursak yine bu konumuzla ilgili Bakara suresi 260. ayet-i kerimeyi müsaadenizle paylaşmak istiyorum.

Burada müşahedenin yani gözlemin, tevhit kitabı olan Kur'an-ı Kerim'de nasıl ele alındığı bir kıssayla bu surede 260. ayet-i kerimede ifade edilmekte. **“Bir zamanlar İbrahim de ey Rabbim ölüleri nasıl biriktiğini bana göster demişti.”** Bakınız konuşan İbrahim Peygamber. Malumunuz İbrahim Peygamber tevhit peygamberi olarak anılır ve Halilullah, Allah'ın dostu, Allah dostu hitabına muhatap kabul edilmiştir. İbrahim Peygamber. Ne diyor burada? Ey Rabbim ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster demişti. Allah inanmadın mı ki buyurdu. İnanmadın mı ki? Bakın inanmaktan bir inanç düzeninden inanç sorgulamasından bahsetmekte. İnandım fakat kalbim iyice yatışsın diye istiyorum dedi. Yani şimdi İbrahim peygamberden, İbrahim peygamberin Rabbi ile muhabbetinden bir kısım. Bu İbrahim peygamber mademki tevhit peygamberidir, hakikat kendisine ayandır. Bunu kabul etmek gerekir. Burada ne diyor? Bana göster diyor. Ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster, görmek istiyorum diyor. Karşılığında inanmadın mı ki cevabı ve yine karşılığında İbrahim Peygamber'den inandım. Elbette ki inandım. Fakat kalbim iyice yatışsın diye istiyorum. Yani sadece inanç yeterli değildir. Benim bunu görmem ve yaşamam lazım. Tam tatmin olmam için buyurmaktır. Surenin devamı; Allah buyurdu ki, öyleyse kuşlardan dördünü tut da onları kendine çevir. İyice tanıdıktan sonra kesip her dağın başını onlardan birer parça dağıt. Sonra da onları çağır. Koşa koşa sana gelecekler ve bil ki Allah gerçekten çok güçlüdür. Hüküm ve hikmet sahibidir.

Şimdi burada artık konuyu çok uzatmadan konunun tasavvufi yorumuna, hakikat yorumuna bakalım çünkü bu ayet müteşabih bir ayettir. Ayetin tasavvufi teviline gelecek olursak burada bahsedilen kuşlar tavus kuşu, horoz,

karga ve kazdır. Bunlar insanda bulunan sufli halleri ifade eder. Yani dünyaya yönelik halleri ifade eder. Tavus kuşu makam, mevki, isteğini arzusunu, karga uzun emeli, horoz şehveti, kaz ise hırsı temsil eder. Kişi kendindeki bu sufli hallerden kurtulduğunda yani onları kestiğinde olgunlaşır. Bu olgunlaşmayla birlikte bir dönüşüm gerçekleşmeye başlar. Yani derviş bu sufli hallerden tevhit terbiyesinde kurtuldukça hakikat ilmiyle donanıp ilme yönelik yaşantısını uygulamaya koydukça, ilmiyle amel etme noktasında sabırla, tefekkürle yaşantısını sürdürdükçe nefsinin ruha dönüştüğünü şahitlikle ve hal üzere yaşar. Ve dolayısıyla tam bir tatminlik noktasında kendi bedeninde, vücut ülkesinde gerçeği müşahade eder. Önce müşahade eder, sonra da hal üzere olur.

Gerçek, Allah'a vuslattır. Bir dervişin nihai hedefi Hakk'a ve Allah'a vuslattır. Dolayısıyla kendi bedenimizde, vücut ülkemizde bu şahitlik ve gözlem ve hakkel yakınlık olarak ifade edilen hal yaşantısı zuhur bulduğunda bedenimizde maksat yerini bulmuş olur.

Dolayısıyla birlemek, çokluktan birliğe, birlik idrakine kavuşmak ancak bir terbiyeyle mümkün olmaktadır. Bu terbiyeler de çeşit çeşit kısımlarla, çeşit çeşit ifadelerle, ilim paylaşımıyla ve kâmil mürşit gözetiminde, himayesinde ancak mümkün olabilmektedir. Melamet, hakikat ilmini en saf haliyle dervişe sunmaktadır, arz etmektedir kâmil mürşit mazharından.

Dolayısıyla derviş kendi vücut ülkesinde, kendi bedeninde şahitlik ve hal ile yaşantı ile birlikte imanını tam bir mutmainlik üzere yaşar hali gelir.

Mustafa ERKAN

Melamet Yolu

“Kul yoklukta var olur.”

Melamet Yolu

NE İÇİN YARATILDIK? BİZ KİMİZ? AKLEDEBİLENLERİN ORTAK SORUSU

Bilim insanları araştırıyor... Evren nedir, insan nedir, biz bu evrenin içerisinde nereden gelip nereye gidiyoruz?

ACABA PARÇACIKLARLA UĞRAŞIRKEN BÜTÜNÜ MÜ GÖZDEN KAÇIRIR OLDUK? Diye de sorgulamak gerekiyor sanırım...

Büyük patlama öncesi yaklaşık 13,8 milyar yıl öncesinde o AN da her şey o tek noktada...

Bilim adamları şöyle ifade ediyorlar...

Evren bir nokta idi. Zamanın ve her şeyin başladığı o anda tüm maddelerin, enerjilerin hepimizin O NOKTAYA sığıdığı O AN...

Çekim kuvvetleri de TEK bir KUVVET olarak var... Diye açıklıyorlar...

Peki, büyük patlama öncesi ne vardı? Yani evren olmadığında ne vardı? Henüz cevap bulunmuş değil... Bazı modellerle, henüz kanıtı olmayan teoremlerle, bilim insanları bu hiçliği anlamlandırmak için çalışmalarına devam ediyorlar...

Peki, evliyalar bu sırra nasıl vakıf oluyorlar? Yani bu ilmin mutlak olan hakikat boyutu nedir?

Onlar da bu sır ile sırlanmış bir kâmil mürşit tarafından yetiştirilerek vakıf oluyorlar.

Yani biraz önce belirtilen bilim insanlarının “yokluk içinde var olan bir oluşum” diye tarifledikleri gizemi KEŞFEN YAŞAYAN VELİLERDİR.

İşte nereden geldik nereye gidiyoruz, içinde yaşadığımız evrenin etkileşim alanları ve matematik modellemeleri neye dayandırılmaya çalışılmakta. Evren ile insan

arasındaki benzerlik nedir. Kendimi nasıl tanırım, ben kimim? Soruları peş peşe geliyor insanın aklına...

Âlem büyük bir insan, insan ise küçük bir âlem sözü ile ne denilmek istenmiştir, o insan hangi insandır? İnsanı kâmil ne demektir? Allah'ın Muhammed aynasında “Seni kendim için, âlemi de senin için yarattım” cümlesindeki sırrı ilahi nedir? “Gizli bir hazineydim bilinmekliğimi murat ettim” hadisi ile anlatılmak istenen nedir? Her biri ayrı ayrı derin konu başlıkları...

Evet, bütün bu soruların cevaplarını merak edenlere aşk ile hakikati arayanlara rahmet edildiği aşikârdır. Hakikati arayan, sorgulayan beyinler Melami mürşidi kâmilini samimi bir şekilde aşk ile aramaya başladığında kendilerine rahmet edildiğini idrak edeceklerdir.

Bilim insanları; TEK olan MUTLAK ZİHİNDEN bahsetmektedirler. Ve her canlı, her mahlûk halkedilmiş olarak, bu mutlak zihin, mutlak bilincin içinde bir form olarak maddeleşmiş ve O'nunla yani mutlak olanla, varlıklarını sürdürmektedirler diye düşündüklerini ancak bunun için henüz bir matematik modelleme geliştiremediğini vurgulamaktadırlar.

Melamet ilminde, letafetten kesafete bu nüzul, Allah Hakk ile halk oluyor, esma ve sıfatlarıyla görünürlüğe gelerek fiilleriyle tecelli ediyor, şeklinde ifade edilmektedir.

Nisa suresi 126. ayette; Göklerdeki ve

yerdeki hep Allah'ındır ve Allah her şeyi ihata eden (muhit) kuşatandır." olarak buyrulmaktadır.

Bu müteşabih ayetle anlatılan ancak Melamet ilminde vahdani bir idrak ile idrak edilebilir, müşahade edilebilir ve yaşanabilir...

Acaba TEK olan MUTLAK olan ve zamana ve mekâna göre değişmeyen VARLIK sadece ilmel yakınlık boyutuyla idrak edilebilir mi, algılanabilir mi?

Yani sadece ilmen sağlanan yakınlık ile hakikate ulaşılabilir mi, HAKK olan vahit olanla hemdem olunabilir mi?

Kaldı ki ilmin hakikatinde, tevhit anlayışında her zerrede, zerreten kürreye eşyanın özü, hakikati, Nuru Muhammed ile şenlenmiştir. Bu hakikate, mürşidi kâminden nefes almadan, tevhit deryalarına dalmadan, kendi hayal varlığını Hakk'ın varlığında fani etmeden erişilemeyeceğini ehlullah ifade etmiştir.

Tarihte geçmişe ve hatta günümüze, bu anlayışta bu boyutta baktığımız zaman Allah dostları, velileri, evliyaları bu noktaya nasıl ulaşmışlar ve sır olmuşlardır? Ki onlar bütün bu ilimlerin, fizik olsun, matematik olsun vb. gibi bütün ilimlerin aslına özüne hakikatine keşfen vakıf olup bu hal üzere zevken yaşamaktadırlar?

İşte melamet anlayışında kâmil mürşidin rolü burada devreye girdiği için, madde ve mana ilişkisi ÖZ olan Mutlak olan VARLIĞA ulaşma yolu ve evliyaların nasıl ilmin bu hakikat boyutuna ulaştıkları, işte bu hakikat ilmine vakıf kâmillerin öğretisiyle mümkün olabilmektedir. Çünkü onlar keşfen bu ilmin hakikatine vakıftırlar.

Bilim insanlarının da ehlullah ile yakın olması, Melami mürşidi kâmilinden nefes alması, onları bugün geldikleri biliş

noktasından oluş noktasına taşıyabileceği gibi, hakikatin kılıfı olan hayal perdesinin kalkması da sağlanabilecektir.

Fussilet Suresi 53.ayetde buyrulduğu üzere; *"İlerde biz onlara hem afakta hem enfüste, nefislerinde ayetlerimizi öyle göstereceğiz ki nihayet onun Hakk olduğu kendilerine açıkça belli olsun, kâfi değil mi bu ki Rabbin her şeye şahit."*

"ilim ilim bilmektir, ilim kendin bilmektir, sen kendini bilmezsin bu nice okumaktır" "Kendini bilmek ise ilimlerin en yücesidir" diye buyurmaktadır mübarekler...

KENDİNİ TANI... SEN KİMSİN...

Ve hakikati arayan bilim insanlarına da seslenmiş olalım, ilmel yakınlıkla yetinmeyip aynel ve hakkel yakınlıklarla hem kendini hem Rabb'ini, bilme arzusunda olan bilim insanlarına...

Ledün ilmi sona son olmayan hakikat ilmidir, ledün okulunun kâmilini arayıp, bulun ki öz olanın varlığı ile var olunduğu hakikati müşahade edilebilsin... Ayrılık gayrılık yok, ama aynılık da yok, okyanusta damla olan bir damla nasıl ben okyanusum diyemezse, ama ondan gayrı da değilse, işte bunu iyi düşünmek gerekiyor...

Bu da istidatlara bağlı olarak, akıl, düşünce ve tefekkür yoluyla insanoğluna verilmiş. Ne zaman ki kendi nispi varlığının olmadığını idrak eder, hal ile tevhit eder, işte ancak o zaman o hiçliğin, yokluğun içinden var olanın varlığı kendinden kendine kendiyile zuhur eder...

Akledelim, sorgulayalım arayalım...

Leyla ÖZEL

İNSAN, CENAB-I ALLAH'IN GÜZELLİKLERİNE
AYNA OLABİLMEK İÇİN VE ESMALARINI
RABB'İNE KAVUŞTURMAK İÇİN KENDİ İÇİNDE
“ŞAH DAMARINDAN YAKIN OLAN” CENAB-I
ALLAH'IN VARLIĞINI ZUHURA ÇIKARMAK
ZORUNDADIR. ALLAH'TAN BAŞKA VARLIK
OLMADIĞINA GÖRE, İNSAN BUNU BİLMEK VE
GÖSTERMEK İÇİN YARATILMIŞTIR. BUNUN
DIŞINDAKİ HER ŞEY BU HEDEFE ULAŞMAK
İÇİNDİR.

ARİF ERKAL

Melamet Yolu

KOSKOCA EVRENDE KÜÇÜCÜK BİR NOKTA GİBİ ASLINDA ÜZERİNDE YAŞADIĞIMIZ DÜNYA

E vrenin fiziksel olarak büyüklüğü, genişliği hayal bile edilebilir bir boyut olmadığı için, bu âlemde yaşayan bir varlık olarak, bizim kendi fiziksel boyutumuzun ölçüsü âleme kıyasla kum tanelerinden bir tane bile değildir.

Ancak mana boyutuyla değerlendirildiğinde kendini bilen kendi hakikatine vuslat edebilen için insan en şerefli varlıktır.

Gözlemlenebilir evrende milyarlarca galaksi bulunmakta... Samanyolu galaksimizde yaklaşık 200-300 milyar civarında yıldız olduğu belirtilmekte ve bilim insanları da, gözlemlenebilir evrendeki yıldız sayısının bu 300 milyar yıldızın 230 milyar katı kadar olduğunu söylemekte... Yani hayal edebileceğimiz bir rakam değil.

Şimdi bu durumu gözlerimizi kapatıp hayal etmeye çalışsak, bu sistemin içinde biz neredeyiz diye düşünsek, aklımız havsalamız alamaz, düşünce sistemimizdeki kayıtlı bilgi yetmeyebilir bu hayali bile kurmaya... Yani okyanusun dibindeki kumlardan bir tanesi büyüklüğünde bile değiliz. Hayalini bile kuramadığımız büyüklükteki bu sistem içinde yaşayan bir varlık.

Bu boyutta bu derinlikte düşüncelere dalmışken birden işe gitmek için hazırlanmak durumunda olduğunuzu hatırlayıp hazırlanmaya başladığınızda, bu düşüncenin odağında kalarak o günü bu farklı bakış açısıyla idrak etmeye çalıştığınızda neler olabileceğine bakalım şimdi de...

Aklınızda hep bu düşünce olsun, yani evrenin ifade bile edilemeyen büyüklüğü, bu sistem içinden önce galaksilere sonra yıldızlara ve hızla dünya küresine bir iniş yaptığınızı düşündüğünüzde ışık hızından bile daha hızlı düşünebildiğinizi göreceksiniz. Ve bunu

düşünürken zaman kavramı da algı olarak farklı bir boyutta idrak edilecek. Neden zaman diye bir kavram üzerinde duruluyor, çünkü hareket var.

Yani Allah'ın fiilleri olarak ifade edilen, Kuran'da *Saffat Suresi 96. ayette de "vallahü halakakum ve ma tamelun"*, sizi ve fiillerinizi yaratan Allah'tır ayetiyle, bu hareketin sahibi BENİM diye buyurmaktadır. Hareket olmasaydı zaman boyutu olur muydu? Bir fiili tarif ederken mesela, güneş doğduğu zaman diyoruz, güneşin doğma hareketini tarifleyebilmek ve konumu tanımlayabilmek için, bu hareket duraklarını zaman ile anlatabiliyoruz.

Ama bir de bu koskoca evrenin kozmik bilinç olarak mutlak bir ve TEK zihin- bilinç olduğu ilmini algılama ve idrak etme çabasına girsek ne olur? İşte bunları bilimsel çalışmalarla izin verildiği ölçüde bir noktaya getiren bilim insanları, vahdeti vücut anlayışındaki vücut vücudullahtır kavramını idrak edememektedirler.

Melamet, tevhit anlayışıyla, mürşidi kâmile tabi olan salıklere bu bilginin kaynağı olan ve Allah'ın sabit yani sübut sıfatı olan İLMİNİ, kaynaktan alabilecek bir yolculuğa doğru sefere çıkarak, önce kendinden geçiriyor, yani benlik nispetlerinden kurtarıyor, sonra da kendine getiriyor... Yani kendini bildiğinde rabbini de bilmiş oluyor.

Evet, insan bu koskoca evrende bir kum tanesi bile olmayan maddi boyutuyla çok küçük, ama mana boyutuyla da en şerefli varlık ve ahseni takvim olan hakikatiyle ve Ademiyetiyle de bilinmeklik muradını açığa çıkaran bir mazhardır.

Hangi insan, insanı kâmil... Seyru sülükunu

yani miracını, urucunu tamamlayanlar da insanı kâmilin gönlüne girebilirlerse şayet, vahdet deryasına dalmış demektirler...

Bu kısa açıklamalardan sonra, tekrar dönelim dünyaya ve bu maddi görüntüde, bizleri ordan oraya savuran masiva rüzgârına. Kişi kendini bu mekan aleminde var zannederek yer çekiminin ağırlığında iç beş duyunun rüzgarında bir sağa bir sola savrula savrula illüzyon perdesinde gölgesinin perdeye aksini seyrediyor. Perde de ağaç gölgesi yansıyor ve bir sağa bir sola sallanıyorsa, ağaç sallanıyor deniyor, oysa o sadece bir gölge gerçekte perdeye yansıyan ağaç sallandığı için perdedeki gölge ağaç da sallanıyor. Bunu iyi tefekkür etmek lazım. Yani biz ten görüntüsünde varlığın varlığı ile olmasak yürüyebilir miyiz, konuşabilir miyiz, görebilir miyiz? Yani ruh, can olmasa musalla taşında hareket edemeyen bir ölü gibi oluruz. İzdirari ölüm var ya... O geldiğinde ruh, can sahnedeki çekildiğinde geriye sadece bir ten libası kalıyor. Allah ayetlerinde hiç akletmez misiniz diye boşuna sormuyor ki. Sonsuza kadar yaşayacağımızı mı sanıyoruz?

Evet, bir sonsuzluk var ama o ölmeden evvel ölenler için... O da ehline ayan olup, kâmilin nefesiyle nefeslenmeyi gerektirir.

Yukardaki satırlarda evrenden, galaksilerden, yıldızlardan bahsetmiştik. Neden bahsettik. Çünkü böylesi devasa bir sistemin içinde, düşündüklerimizi gözden geçirip, şu şunu yaptı, bu bunu yaptı gibi cümlelerle, gurur, kibir, kıskançlık, buğz, yalancılık vb. gibi ağır duygularla oylanmak, vakit geçirmek mi isteriz ve bu masivada, renkli oyun sahasında, zanlar, vesvesler, kaygılar ve kısır düşünceler hapsinde, nefsi emmarenin gardiyanlığında, hakikati keşfedemeden ve ulaşamadan yok olup gitmek mi isteriz, yoksa yaşama geliş amacımızı, kendimizi ve rabbimizi tanımayı ve ilahi murada

mazhar olarak Allah'a yakın gelmeyi, Allah ile seyrin sırrına erebilmeyi mi isteriz. Seçim sizin... Kişi tercihleri ile kazadan kadere fiilleriyle zuhura çıkan tecellilere mutlaka bakmalı, nelere mazhar olduğunu düşünmeye başlamalıdır ki, rızayı ilahiye mazhar olacak fiiller kendisinden niye zuhur etmiyor? Bu nasıl idrak edilir, istidadın Allah'ın muradı üzerine açığa çıkması nasıl olur?

Allah'tan ne istiyoruz, bunları gözden geçirmelidir...

Yaşamı anlamaya çalışan bazı düşünce akımları, felsefeciler, kuantum fiziği ile uğraşanlar şu şekilde yorumlar ve açıklamalar yapmaktadırlar; “Madde denilen şey, yaşam, gözlem, algı ile oluşan düşüncenin, zihnin ürünüdür. Var olan her şey bu gözlem ve niyet ile zahire çıkan enerjinin maddeleşmiş halidir. Oysa insan zihni an da nötr yorumsuz kalıp, her şeyle “BİR” olmayı başardığında madde alemdeki tüm karmaşa yok olmaya başlar. Bunun insanı götüreceği yer iyi ve kötü ayrımının, önyargıların olmadığı hiçlik boyutudur.

Hiçlik boyutu, nötr kalabilen bilinç halinin arzu ve beklentilerden kurtulmuş, kişilerin yorum yapmadığı düşüncedir. Yani kişinin, herhangi bir şeyi düşünüp yarattıktan sonra ona iyi, güzel, doğru, kötü, çirkin ve yanlış diye niteleme yapmayacağı bir düşünce şeklidir. Bu durum da yargılama da devre dışı kaldığı için hayır da, şer de, güzel de, çirkin de, iyi de, kötü de birdir.

İyi de nasıl? Bu nasıl olacak? Kilidi açılmamış insan hazineye nasıl ulaşacak? Sadece bazı şeyleri bilmiş ve okuyarak bilgi sahibi olmuş olacak, ama “olmuş” olamayacak yani o kemalata erişemeyecek. Onun için sizi size sizle bildirecek olan kâmile ulaşmayı aşk ile istemek ve aramak çok önemlidir.

Leyla ÖZEL

MELAMET KURTULUŞA ERMEKTİR

Melameti idrak etmek, anlamak kolay değil... Nice erenler, evliyalar, hep melamet sülukundan çıkmıştır.

Çünkü Melamet, şeriat ve tarikat boyutunu aşar, tevhit ile hakikat ve marifet kapılarına ulaşır.

Nefs mertebelerinin üstüdür. Yani nefsi emmareden, nefsi levvameye, nefsi mülhimeye, nefsi mutmaineye, nefsi radiye ve mardiyeye mertebelerini aşır, nefsi safiyeye gelebilenler ancak sonrasında tevhit mertebelerine ulaşabilirler ve kalp zikri ve tevhidi efal ile seyri süluklarına başlarlar... Her bir tevhit deryası da dörder şuhut kapısına sahip olduğu için bu kapılarda idrak ve şahitlik, müşahade ile aynel ve hakkel yakınlıklarla sefer edilir.

O yüzden bu müşahedeler öncesinde, ilmin cazibesi ile ilmen yakınlıkta kişi bildiğini

düşündüğü durumlar ile oldum zannına kapılıp bizzat şahit olmadığı, görmediği haller için görmüş gibi kelimeleri satırlardan okuyup, dinleyip, ezberlemeye ve paylaşımlar yapmaya başlar. İşte bu hallerde doğru ile eğriyi birbirinden ayıracak furkanियeti de olmadığı için kendi benlik nispetleri, varlık zannı ile Allah'a şirk koştuğunun farkına bile varmaz.

Burada önemli bir konuya değinmek istiyorum. Kişi kendini tanımak arzusu ve Rabb'ini bilmek arzusu ile bu yola girmeye niyet eder. Kamil mürşitten nefes almak ister. Eğer bir merak üzere gelmişse ve içinde bir Allah arayışı ve aşkı da yoksa buradan ilim alıp, nefesine dokunulduğunda da gitmeyi seçebilir, isteyebilir. Oysa burada kâmil mürşidin önünde verdiği söz Allah'adır.

Kendisine, Fetih Suresi 10. ayette buyrulduğu üzere “Herhalde sana biat edenler Allah’a biat etmiştir, onların ellerinin üzerinde Allah’ın eli var, kim ki ahdini bozarsa kendi aleyhine bozmuş olur, kim de Allah’a verdiği ahde, vefa gösterirse, Allah ona büyük bir mükafat verecektir.” ayeti hatırlatılsa da bunun önemini kavrayamazsa, işte burada çok ciddi bir durum ortaya çıkar. Neden? Çünkü Allah’a verdiği ahdi bozuyorsun, bunu çok iyi idrak etmek gerekir.

Melamet sülukunda ahit, kâmilin suret varlığına değil, onun nazarında, mazhariyetinde Allah’a verilir.

İkinci mevzu ise; eğer gelenler çok dolu geldiyse, oradan buradan çeşit çeşit birçok kitap okuyup, hafızası bu satırlarla dolu ise, kâmil mürşidi ve meclisteki herkesi, hafızasındaki verilere göre kategorize eder, deşifre eder ve kendi biriktirdiği algılarıyla yorumlar, yargılar... Bu tarz gelişlerde Allah aşkı yeterince olmadığı için sabretme ve dinleme haline geçişlerin de sağlanamadığı bazen gözlemlenmektedir.

Oysa küçük, büyüğü bilebilir mi, ama büyük, küçüğün halinden haberdardır, yani hal ehli olan ehlullah gelenin durumunu bilir, kendi de geçmiştir o yollardan. Onun için Melamet süluku sabrı gerektiren bir yoldur. Abid, zahit olunmadan âşık, âlim, arif olunur mu? Her şeyi bir anda öğrenmek istemek değil aslolan, kabımızı boşaltarak “bilmediğimizin farkındalığı” ile meclise öğrenmeye gelmektir. Gurur, kibirden kurtulabilmek için alınan nefesin, zikrin gereğini yerine getirmeden, sabretmeden, seyretmeden, hemen yargılamak, yorumlamak değil. Zikrederek, fikrederek, tefekkür ederek, kalbin pası silinene kadar, beyin kapasitesi genişleyene kadar kâmil mürşidin

himayesinde, süfli hallerden tek tek kurtulunarak, esfele safilin denilen hayvani sıfatların ulvi ruha dönüşebilmesi ile ilgili süreci hakkıyla yaşamak lazım. Yapın denilenleri yapıp, yapmayın denilenleri yapmayarak sabırla süfli nefsin, ulvi ruha dönüşümüne kendimizin şahitlik etmesine izin vermeliyiz ki irşat başlasın ve devam etsin...

Yani zahiri aşkıta da öyle değil midir? Aşkını, sadakatini, güvenilirliğini ispat eden kazanır. Allah da, bizim daha kapıdan girer girmez hep bana hep bana, hep ilim hep ilim dememize karşılık aşkını verir mi? İspatlamamızı, sadakatimizi göstermemizi istemez mi? İşte mürşidi kâmil mazharında Allah’a âşık olabilmek bu yolculukta onun cilveyi ilahisine mazhar olabilmek için de elbette kendimizi ispat etmemiz gerekir. İşte buna sabredemeyenlerle, ben bilmem demek yerine, o öyle değil, ben bilirim diyenlerle doldu taşı aslında dünya. Herkes rehber, koç, yol gösterici, yaşam koçu gibi ünvanlar veriyor kendine ama ortada mürit yok, yani irade eden, isteyen yok.

Hakkın çağrısına kulak veren çok azınlıkta, mürşidi kâmilin varlığının rahmet olduğunu bilen yok ki onlar kendilerine bağlamaz, direk Allah’a bağlarlar. Allah’tan başka varlık yok sırrını satırdan okuyarak nasıl çözebiliriz ki?

Melamet bunların hiç birine benzemez. TEK olan yegâne hakikat yoludur... O yüzden bu yolda mürşidi kâmilden nefes alarak onu Hakk bilip, sıdkı sadakat ve sabırla Allah’ın ipine sarılanlar istidatları ölçüsünde aslına, özüne kavuşma potansiyeline sahip olurlar...

Leyla ÖZEL

@melamilik_

Melami Mürşid-i Kâmilî

20. Yüzyılın Büyük Evliyalari - 1

Esmanın Kendini Bilmek İstemesi

Hız. Mehdi ve Deccal Kimdir?

Gerçek İrşad Nasıl Olmalı?

Bilincini Temizleyen Kurtuluşa Erer

SEN, KENDİNİ SANDIĞIN SEN DEĞİLSİN! KENDİNİ TANI!

Kendini bilen Rabbini bilir. Kendimizi tanımak, yaratılış amacımıza vasıl olmak ve hakikat ilmini zevk etmek isteyenler için bilgilendirici ve farkındalık oluşturuu yayınlar yapma amacı ile kanalımız hizmete girdi.

Kanalımızdan dökülen inci damlaları, izleyicilere sunuluyor. Sorgulayan, öğrenmeye istekli, nereden geldiğini, nereye gideceğini araştıran, hakikati arayan herkesi kanallarımıza ABONE olmaya davet ediyoruz.

Abone ol!

Melamet Yolu

BİR KONU BİR YAZAR

AKIL SAHİPLERİ	32
TESLİMİYET	36
AKIL MERTEBELERİ	40
FARKEDİLMİYEN VEHİM VE ZAN	44
İNSAN OLMASAYDI ALLAH BİLİNMEZDİ	45
VARLIKTAKİ DÜALİTE KARMAŞASI	48

Melamet Yolu

AKIL SAHİPLERİ

Peygamber Efendimiz “Akı olmayanın dini yoktur.” Buyurmuş. İlk insan Âdem`den günümüze peygamberlerin, velilerin, bilgelerin, ariflerin, türlü suretlerden hakikati anlatma gayretleri ilmi ledün sırlarını damla damla artan dozda duyurmaları öncelikle akla hitap iledir. Başlangıç her zaman akılla ve akla hitap ile olmuştur. Her ne konuda olursa olsun sesleniş her zaman akıl sahiplerine ve akla hitaben gerçekleşmiştir. Akıl sahibi, aklını kullanan kul için sorgulama şarttır. Zaten sorgulanmayan hayat yaşanmaya değmez buyurulmaktadır. Öyle ya sorgulanmayan hayat rutin kalıplar içinde zaman geçirmek manasına gelir ki, öylesi yaşayanlar bir bir gelir bir bir gider. Oysa sorgulayan ve varlığın manasının peşinde koşanlar için her zaman yeni yeni sır kapıları aralanmakta ve Allah böylesi kullarına Peygamberler, evliyalara, bilge insanlara, arifler kısacası olgun insan veya kâmil insan suretiyle tesir ederek ilmini ve cemalini lütfetmektedir. Tabii bu, yaratılışı hakikat yönlü gelişime açık istidatlar için böyledir. Malum her şey zıttıyla kaimdir. Yani iyi, kötüyle, güzel, çirkinle, âlim, cahille, uzun, kısayla, zayıf, şişmanla, Hakk batılla manasını pekiştirmektedir.

Hak ve hakikat yolunun talipleri de yolun gereği olarak türlü türlü taklit yollardan, saptırcılardan yani mudil esması mazharı olanlardan sıyrılarak hakikat seyrine devam etmekle

vazifelidir. Ancak cümle yaratılmış için hedef aynı değildir. Tıpkı toplumsal yaşam gereği oluşan iş bölümünde olduğu gibi her bir varlık yaratılış amacına yani istidadına göre bir olgunlaşma sürecini fitratı gereği takip eder. Yani yaratılış ile birlikte her fitrat seyrini kendi fitri özellikleriyle sürdürür. Öyleyse her bir fitrat için aynı hedefin olamayacağı çok açıktır. Necis böceği ve arı misali ile bu konu şöyle izah edilir: Malum necis böceği bir dışkı parçasını top haline getirir ve nereye giderse yanında taşır. O pislik parçası diğerlerine göre, yani pisliği pislik olarak algılayanlara göre pisliktir ve dolayısıyla da algılayana cezbetmez, uzak durur. Oysa necis böceği için o bir gıdadır ve gıdasını bırakmak istemez. Bir arı için pislik parçası cazip değildir ama necis böceği için de bal cazip değildir. Burada tartışılacak bir konu da yoktur. Her ikisi de fitratına yani yaratılış amacına hizmet ederken yerinde ve yerine uygun bir meşguliyet içinde yaşar. Yani yaratılış amacına hizmet etmektedir. Anlaşılacağı gibi bir yanda necis böceğine ya da diğer yanda arıya neden buradasın? Neden böylesin? Soruları saçma olacaktır. Zaten bu soruları soracak insan dışında bir yaratık da yoktur. Meratibi tevhit dersleri ile salike varlık bilgisi de verilmektedir. Bu varlık ilmi letafetten, kesafete cümle varlığı kapsar. Letafetten, kesafete derken; örneğin su buharı

latiftir. Buharken insan için görünmez haldedir. Ancak buhar suya ve daha katı hali olan buza dönüştüğünde artık görünür olur. Cümle varlık da aynen su buharı örneğinde olduğu gibi letafetten, kesafete nüzul ile vücut bulur ve meratibi tevhit terbiyesi ile salike bu ilim kâmil mürşit tarafından aktarılır. Evet, konumuza kaldığımız yerden devam edecek olursak; cümle varlık yerli yerinde halk edilmiştir ve yerinde güzeldir. Her biri kendi fıtri özelliklerini zuhura taşır. Öyleyse cümle varlıkta bu gerçeği kabul ile hareket etmek insan üzerine düşen görevdir. Mertebelere göre varlık tasnifi yapıldığında cemadat (taş, toprak, maden), nebatat (bitkiler), hayvanat mertebelerinde bulunan mevcudat akli melekeye sahip olmadığından kendi içinde bir sorgulama söz konusu olamaz. İnsan yönüyle konuya yaklaşıldığında ise, aşağı mertebelerde yani cemadat, nebatat ve hayvanat mertebelerinde bulunan mahlûkat insana muhatap değildir. Böyle olunca da hiç kimse bir kediye “sen neden köpek gibi havlamıyorsun? Sorusunu sormaz. Ya da bir köpeğe neden fare yakalamıyorsun? Demez.” Akıl sahibi insan açısından kendi mertebesi dışındaki mahlûkatın yerinde kabulü kaçınılmazdır. Çünkü tasnif dahi akıl sahibi insan tarafından yapılmaktadır. Geri kalan cümle mükevvenatta ise bu yönlü bir ilgi mümkün değildir. Fark edilecek olursa akıl sahibi insan olarak çok kritik bir tasnif ile insan içinde de bir ayırım yapmaktayız. Bu ayırım da kaçınılmazdır. Çünkü her suretten insan

gerçek manasıyla insan değildir. İnsandan kasıt esasında kâmil insandır. Diğer türlüüne ise beşer denir. Yani sureten insan sureten hayvan. Bu tasnif de tevhit kitabı Kur'an-ı Kerim'de **Furkan Suresi 77. ayeti kerimesinde:** **“Yoksa sen onların çoğunun gerçekten işittiklerini, aklettiklerini mi sanıyorsun? Gerçekte onlar hayvanlar gibidirler, hatta yolca hayvandan daha şaşkındırlar.”** Şeklinde ele alınmıştır. Görülüyor ki, beşer varlık, akleden ve akletmeyen olarak akıl temelinde ayırma tabi tutulmuştur. Akletmeyenler ise haliyle hayvan mertebesine hatta daha aşağısına layık görülmüştür. İşte varlık sahnesinde beşer bedeniyle akıl sahibi olan, akleden insan yaratılmışların en şerefli, yücesi olarak yüce yaratıcı tarafından muhatap kabul edilmiştir.

Peki, beşer ve insan (Âdem) arasında ne fark vardır? Bu soruya Kur'an-ı Kerimden **“Ahzab Suresi” 72. ayetle cevap verelim;**

“Biz o emaneti göklere, yere ve dağlara arz ettik, onlar, onu yüklenmeye yanaşmadılar, ondan korktular da onu insan yükledi. O gerçekten çok zalim ve çok cahildir.” Ayeti kerimede beşerden zalim ve cahil olarak bahsedilmektedir. Burada da yukarıda da bahsi geçmiş olan akletmeyen sureten insana işaret edilmektedir.

Bakara Suresi 30. ayeti kerimede ise; **“Bir zamanlar Rabbin meleklere; “Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım” demişti. (Melekler):” Orada**

bozgunculuk yapacak ve kan dökecek birisini mi yaratacaksın? Oysa biz seni överek tesbih ediyor ve seni takdis ediyoruz.” Dediler. (Rabbin): “Ben sizin bilmediklerinizi bilirim.” Dedi.

Ayette Meleklerin cevabından beşeri bozgunculuk yapan ve kan döken olarak bildikleri anlaşılmakta. Öyleyse burada yaratılacak olan halifenin (insan) zaten var olan beşerden zuhura geleceği anlaşılmaktadır. Öyleyse şu gerçek çok açık biçimde anlaşılıyor, her ne kadar sureten benzerlik söz konusu olsa da insan denilen varlık ile beşer olarak işaret edilen varlık aynı değildir. Evet, her ikisinde de iki el, iki ayak, iki göz, iki kulak gibi fiziksel özellikler aynıdır. Ancak sired yönüyle ele alındığında birisi hayvan vasfında tarifle beşer, diğeri ise Âdem vasfında kâmil insandır. Beşerden ademiye ya da kâmil insana dönüşüm ise yine Kur’an-ı Kerimde İnsan suresi 1. ayeti kerimede;

“Gerçekten insanın üzerinden dehirden (zamandan) öyle bir müddet geldi ki o zaman o, anılmaya değer bir şey değildi.” Buyurulmaktadır. Bakın işte burada kâmil insan ve beşer buluşması öncesinden bahsedilmektedir. Beşer için anılmaya değer bir ŞEY değildi buyurulmaktadır.

Evet, konumuza her bir varlığın fitratı üzere yaşam sürdüğünden devam edelim. Eşyanın fitratı, akıl sahibi insan tarafında kolaylıkla kabul edilmekle birlikte konu beşer varlığa yani sureten insana geldiğinde akıl sahipleri de fiziksel benzerlikten dolayı her bir beşerden insan vasfında tutum ve davranış bekler hale gelmektedir. Tabi

diğer mertebelerde fiziksel belirginlik her mertebede dahi çok belirgin alt sınıflara ayrılmakta iken, örneğin hayvanat mertebesinde kedi, köpek, at, kuş, kaplan... vesaire hayvanların tamamı hayvanat mertebesinde iken şeklen de farklılıkları bariz belirgin durumdayken söz konusu sureten insan sureten beşer olanlarda bu belirginlik kaybolmaktadır. Bu nedenle de her bir beşerden örneğin iyi huylu olmak, çalışkan olmak, yardımsever olmak ve benzeri kâmil insan özellikleri beklenir. Oysaki hem mertebesi bakımından hem de fitratı yani yaratılış amacı bakımından tüm beşerin bu özellikleri taşıması mümkün değildir. Varlık zıtlarla kaimdir. Zıtlar zuhurda olmadan denge olmaz. Denge olmadan devamlılık olmaz. Yani düzen olmaz. Her kaostan bir düzen doğmaktadır. Şunu demek istiyoruz ki her bir varlığın bir yaratılış amacı (fitrat) vardır. Her bir varlık yaratılış amacına göre yaşam sahnesinde zuhur bulduğuna göre fitratı gereği yapması gerekeni yapar. Fitratı insan olma yönlü ise hidayetle, başka türlü ise de türüne göre olgunlaşır. Burada bizim hedef kitlemiz akıl sahibi ve hidayet yönlü terbiye olabilecek istidatta olanları kapsamaktadır. Akıl sahibi ve hidayet yönlü ifadeleri dahi bir tasniftir. Ancak mesele kesinlikle varlık içinde tefrika yapmak değildir ve olamaz. Çünkü hedef tevhittir. Tevhit hedefiyle hareket edilirken varlıkta tefrika yoluna gitmek veya o yönlü davranış sergilemek meratibi tevhit terbiyesinin tabiatına aykırıdır. Öyleyse olması gereken şudur; her bir varlığı

istidadına veya fitratına göre tanımaya çalışmak ve suretten sirete dönerek eşyanın hakikatine agâh olmayı başarabilmektir. Bunun gerçekleşmesi ise öncelikle kendi bedenimizde siretin müşahedesi ve nihayette hal ile tecrübesiyle kesinlik kazanır. Yani akıl sahibi için olması gereken her bir varlığı yerinde kabul ile kendi vücut ülkesinde “kendini ve Rabbini (fıtrat) bilmektir.” Bu cümleden hareketle yine suret yönlü sonuçlar çıkarılabilir olsa da konu kemalattır. Kamil insana dönüşüm, yani sireten insan diğer bir ifadeyle kul olabilmektir. Kulluk süreci akıl sahibi olanlar için İnsan suresi 1. ayeti kerimede buyurulduğu gibi kâmil mürşitle buluşunca başlar. Bakın surenin ismi bile manasıyla müsemmadır. Öyleyse yüzeysel ve sadece ilmi çalışmalar ile sonuç almak mümkün değildir. kâmil mürşit olmadan terbiye gerçekleşmez. İlmen biliş, sadece bilgi yükü oluşturur. Yani akıl sahibi olan için ilim kâmil mürşitle buluşma vesilesi olacaktır. Sadece ilimle insan tek kanatlı kuşa benzer uçamaz. Ancak kâmil mürşide teslimiyetle birlikte ilim ve aşk saliki çift kanatlı kuşa çevirir. İşte o zaman noktanın özüne seyranı başlar.

Mustafa ERKAN

Melamet Yolu

TESLİMİYET

Teslimiyette selamet vardır.

“Doğrusu Allah katında din, İslâm’dır...”

Al-i İmran suresi, 19. ayet

İslam ‘selamete varmak, teslim olmak; teslim etmek, kurtuluşa ermek, boyun eğmek; barış yapmak’ anlamına gelir. Boyun eğmek ve iradî olarak uymak suretiyle barış ortamına girmek anlamına da gelmektedir. Selamet bulmaktır. Kurtuluşa ermek, belalardan, ızdıraptan, sıkıntıdan beri olmaktır. Teslimiyet ise aynı kökten olup salikin Hakk’ın bütün tecellilerini gönül rızasıyla kabul etmesi anlamına gelmektedir.

“Onlar ki, kendilerine bir musibet dokunduğu zaman: ‘Bizim bütün varlığımız Allah’ındır ve biz ancak O’na dönüyoruz’ derler.” Bakara suresi, 156. ayet

Demek ki İslam’ın kökünde ve özünde teslimiyet varmış.

Melamet ise hiçlik yoludur. Hiç olmak, ölmeden önce ölmektir. “Mutu kable ente mutu” sırrıdır. İhtiyari ölümdür. Bunun başı da sonu da teslimiyettir. Tüm tecellileri Hakk’tan bilerek rıza göstermektir. Bu ise öğrenilir. Zaman ve emek ister. Rıza ile teslim olmayan ölmeden önce ölebilir mi? Diri olan hayvan nefislerle ölüm ancak izdirari ölümle olur ki, koca bir ömür nimetini buruşturup çöpe atmaktır.

Kendini bilen Rabb’ini bilir, Rabbini bilen ise kurtuluşa eren, selamet bulandır. İslam olmaktır. O halde kurtuluşa ermek, selamet bulmak için teslim olacaksın. Kime? Seni sana bildirecek, tanıtacak olana: Rabbine. Rabbin, senin kontrolünü elinde tutandır, terbiyecidir.

Bir mürşidi kâminden nefes almadan önce

kişinin nefsi ona Rabb’lik yapmaktadır. Yani kişinin kontrolü suretler âleminin müptelası ve heveslisi olmuş nefs-i emmare (emredici-hükmedici nefis, maddeci-süfli haller denen hallerle hallenen bilinç hali)nin elindedir. Bu şeytani ve zulmani bilinç seviyesinde, tecellilerin Hakk’tan olduğu idrakinden uzak, kontrolcü, nefsin süfli halleri olan dedikodu, hırs, kin, buğz, nefret, yalan, şehvet gibi hislerin ve tutumların pençesinde savrulup durmaktadır beşer. Bir diğer deyişle mürşidi olmayanın mürşidi, şeytandır.

Ne zaman bir mürşidi kâmilin nefesiyle nefeslendin, artık Cenab-ı Allah, Rububiyeti ile O’ndan sana tecelli eder. Sonrasında salikin Rabbi-Hass’ını salike bildirir ve salik onu da Rabbülalemin’e kul ettiğinde tevhit tamamlanır. Salikin nefes alması sonrasında kontrolü mürşidindedir. Salik bazen kontrolün kendinde olduğu tuzağına zanni olarak düşer, debelenip oyalanır, nimeti ikilikte harcar. Demek ki salik fena olma yolunda önce bunu kabul edecek, buna teslim olup bunu idraken yaşayacak. O’na teslim olmayan ne kendini bilebilir ne de kurtuluşa erebilir.

‘Mürşidi olmadan da tekâmül edenler var, yok mu?’ Yok. Onlar tekâmül ettiklerini sananlar. Aynı zan sende de var.

“Mürşit bir süre sonra putlaştırılıyor ama?” Sende bir eğrilik yoksa, sen samimi bir teslimiyetteysen, rabıtayı mürşidine değil, Cenab-ı Allah’a yaptığını biliyorsan ve mürşidin Hakk mürşitse böyle bir durum olmaz. İlim bilmek başka, Hakk mürşit olmak başka, putlaştırmak başka, samimi teslimiyette olmak başka.

Mürşidi kâmilin mazhariyetinde “Nefes-i

Rahman" ile şereflenmiş kişi selamete doğru ilk önemli adımını atmıştır.

"İnsan-ı kâmil olgun insan demektir. Olgun insanı yani mürşidi kâmilî arayın bulun. İnsan Hz. Mürşidi yani canlı olan Kuran'ı bulunca ancak bu görülebilir. Dolayısıyla Hz. Mürşidi bulmak ve onun ışıyla aydınlanmak çok yararlı olacaktır." Pir Seyyid Mustafa Altun Efendi.

"Mürşid-i Kâmil", Allah ile kişi arasında trafo, ara bulucu gibi bir rolde değildir. Doğrudan kişiye yol gösterici ve o yolu aydınlatıcıdır. Daha önce senin geçtiğin yerlerden geçmiş, edineceğin tecrübeleri edinmiş, sende gelişecek tekâmülü geçirmiştir. Zira kişiyle Cenab-ı Allah arasında bir boşluk yoktur ki araya trafo, aracı v.s. sıfatlarla sıfatlandırılan birileri girebilsin? Şah damarından daha yakınım, diyor. Daha ötesi var mı? Demek ki mürşit, hakiki diriliş için Hakk'ın nefhasını hak edene veren mazhardır. Hakk bilinmelidir. Yani kalıbı, sureti, gülüşü, endamı ile değil, hakikati ile değerlendirilip Hakk görülmesi ve teslim olunması gerekir. Hakk, Rab esması ile ondan tecelli etmektedir. O, bu teslimiyetin ödülünü kişiye kendini bildirerek fazlasıyla verecektir. İfnaya doğru ölmeden önce ölme yolunda ve kurtuluşa giderken kendi istidadımıza göre bizi terbiye eden, mürebbimiz, Rabbimiz, kâmil mürşit mazharıdır. Yani latif olan Cenab-ı Allah'ın Rab esması ile Rububiyetinin salike olan tecellisi, mürşidi kâmil mazhariyetinden gerçekleşir. Bu durumda Rabbine teslim olan salığın teslimiyeti aynı zamanda Cenab-ı Allah'adır. Latif olan dedik. Cisim değildir ki bunların hepsinden münezzehtir. Latif olanın eli, kolu, sopası mı var, sana Rabbliğini nasıl yapacak? Mazharı ile. Sebepler sonuçlara

dönüşürken vesileler işlemektedir.

Kişinin henüz idrak etmemiş olduğu hakikati, kendini tanıması ancak mürşidine; mürşidini Hakk bilip inanıp teslim oluşuna bağlıdır, demiştik. Hz. İsmail'in Hz. İbrahim'e teslimiyeti misaldir.

Tevhit bilinciyle görülür ki, teslimiyette olan salık mülkün sahibine teslim olmuş, yüzünü O'na çevirmiş, *"ihdinessiratel müstakim"* (*Fatiha-6*) ayetine mazhar olmuştur. Bu doğru yol, kişiyi selamete çıkartacaktır. İslamdır. Melamete giden yoldur. Kişinin zanni benliğinden soyunup TEK var olan BİR' i vücut ülkesinde idrakidir.

Turistik seyahate çıktığında bilmediğin bir alanı hakkını vererek gezip, görüp, öğrenip, yaşamak rehbersiz mümkün mü? Rehber bizi gereken yere götürür, anlatır, gösterir, yaşatır. Onun kılavuzluğuna teslim olmuşuzdur. Gördüğümüzden ne anlayacağımızı da tarifler. Hiç itiraz eder misin? Mesela "Hayır, O antik sütunlar o milletin değil, şu milletin" der misin? Teslimiyettesin çünkü.

Teslimiyet Melamet meratibinde teveccühhanede mürşide teslim olarak nefes almayla başlar, fena makamları ve onların ilki olan "Tevhid-i Ef'al" mertebesi ile olgunlaşarak sürer. Yani "Tevhid-i Ef'al" makamının önemi büyük. Enfüste ve afakta bizden ya da başka mazharlardan harekette ya da sükûnda zuhura gelen her ne kadar fiil var ise hepsinin Hakk' a ait olduğuna şuhut etmek ve bundan doğan zevki yaşamak ile "Cennet-ül Ef'al" kapısını geçmek demek. Bu; fiilin sahibinin zanni benliğimiz olmadığını anlamak, fiillerdeki alet oluşumuzu görmek, bunu yaşamak, "Eyvallah" demektir. Lafta ya da bilgi dağarcığında var olması yetmez, kurtarmaz. Tecellilerde Cenab-ı Hakk'ın tasarrufuna rıza göstermektir. Hal

edinmektir. Olmaktır. Tecellilerde failin Hakk olduğunu bilerek boyun eğmek, razı olmak, tecellide sadece fiili izlemek, eyvallah deyip teslimiyetle müşahede ve tefekkür etmektir. Neyi müşahede edip tefekkür edeceğiz? Bu tecellideki Hakk'ın nasıl da zuhur ettiğini, bu tecellinin bize ne anlattığını, tecelli ile neyimizin – neremizin tabiri caizse ‘zıpladığını’, bizi ateşe soktu mu sokmadı mı, eksik yanımız neresiymiş, bunları tefekkür edeceğiz. Kendimizdeki süfliyeti yakalayarak ondan kurtulmak için mürşidin gösterdiği yol ve dersi çalışacağız. Eyvallah deyip rıza göstererek müşahede ve teslimiyette kalmak, sadece bizi yüceltir.

“Hayır! Rabbine and olsun ki iş bildikleri gibi değil, onlar aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp sonra da senin verdiği hükme karşı içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olamazlar.” Nisa Suresi, 65. Ayet

Sonraki mertebe olan “Tevhid-i Sıfat” mertebesindeki teslimiyet, tecellilerde tasarruf edenin Hakk olduğuna zevken şuhud edebilmektir. Cümle esmanın zuhurunu, Cenab-ı Allah'ın subût sıfatlarının, esma tecellisi ile fiiller olarak görünür oluşuna şahit olmak, bu şuhudatta müdahaleci ve karıştırıcı olmak yerine seyirde kalabilmektir. Tecellilerin Hakk tecellisi olduğunu müşahede etmek, kendinde herhangi bir tasarruf ve sıfatın olmadığını, duyanın, konuşanın, görenin, bilen, dileyenin ve gerçekleştirenin Hakk olduğunu seyir ile müşahade etmek ve buradan meydana gelen zevki yaşamaktır. Âlim ve Hakîm olan O'dur. Seyret, bak bir...

Fena mertebelerinin sonuncusu olan Tevhid-i Zat mertebesinde vücut ve zatında da Cenab-ı

Allah'ın tek vücut ve tek Zat olduğunun müşahedesi ile yokluk bilincine ulaşılır. Bu idrak seviyesinde salikte “el fakr-u fahri” (fakirliğimle övünürüm) tecellisine mazhar olunur. Buradaki fakirlik, parasızlık-yoksulluk fakirliği değil, varlıktan soyunarak yokluğunu idrakle olan fakirlik müşahedesidir. Benlik bilincinden tamamen sıyrılmış, kesret giysilerinden soyunulmuş, Cenab-ı Allah'da fena olunmuş, kendini hiçe sayarak fena deryalarında yokluk zevki hâsıl olmuştur. Nefsinin süfli arzuları, namı, nişanı kalmamıştır.

“Elbette nefsini temizleyip parlatan kurtulmuştur.” Şems Suresi, 9. Ayet

Yol bitmez, devamı gelir. Fena sonrası, mürşidi kâmilin gönlünden yeniden bekaya doğan salikin yine teslimiyetle beka makamlarını idraken yaşaması yerine gelinir ve daha da fazlası.

Teslimiyetsiz tevhit mümkün değil. İnsan sevdiğine teslim olmaz mı hiç?

Teslimiyetsizlik göstermek, Cenab-ı Allah'ın işine karışmaktır. Bu ise şirk girdaplarında kalmak demektir. Kendine nisbi benlik vererek, tecellilerdeki Hakk'ın tasarrufunu görmezden gelip kendi kıt ve sığ (cüz-i) tasarrufunun daha iyi olduğu zannıyla yapılan çıkarıcı müdahaleler, acelecilikler, hatta yalan ile insanları yanıltma, olayları yönlendirmeye çalışma çabaları oldukça süfli hallerdendir. Bedeli çok büyük ve zordur. Oysa maksat, Cenab-ı Allah'ın işine değil, Cenab-ı Allah'a karışma, kavuşmadır. Cenab-ı Allah'ın kudreti, tasarrufu ve hükmü tıkr tıkr işliyor. Ölüm var. Kişinin var zannettiği benliğine ait olan duygular ve planlar; subjektif zanni vicdan, nisbi zevkler, arzular ve bu sığ görüş bugüne kadar hakiki anlamda kişiye ne kazandırmıştır, kazanımlar

neye yarar, bir tefekkür edelim.

Haksızlığa uğradığımızı zannedip haklı da görsek kendimizi, teslimiyet gösterip, eyvallah diyeceğiz. Ya hakikaten haklı değilsek? Tecellinin sahibinden daha mı iyi bileceğiz? Teslimiyetsiz olur mu? Kendim bildim, kendim yaptım, sanma. Haklı ve haksız zaten bizim kendi nisbi benliğimize ve arzularımıza, beklentilerimize, sonradan edindiğimiz paradigmalarımıza göre değil mi? Benlik aynasına göre haklı olsak ne olur, olmasak ne olur? Cenab-ı Allah'ın adaletinden, tasarrufundan ve tecellilerinden mi şikâyetçisin?

Bu durumda teslimiyetin ne olduğuna dair lafı uzatmadan bir özet geçmek yararlı olur; şöyle ki: Teslimiyet Hakk mazharı mürşidine sadakattir. O'na sonsuz güven ve O'nu Hakk bilmektir.

Teslimiyet kendini hiçe saymak, tecellilerde Hakk'ı görebilmektir.

Teslimiyet tecellilerde seyre geçmek, fiili takip etmek, bu tecelliyle neden karşılaşıldığını tefekkür etmek, kendindeki nefsanî eğriliği bulup bu yolla düzeltmektir.

Teslimiyet melamet yolundaki zikir, fikir, tefekkür ve hizmet unsurlarının tamamlayıcısıdır. "Sensin ya Rab" diyebilmektir. Eyvallah diyebilme bilincidir.

Teslimiyet, Eyvallah ile süreci takip etmek, tecellinin salık ile olan ilişkisini tefekküre fırsat yaratarak irşat olup kendini tanıma yolunda ilerlemektir. Müdahaleci ve kontrolcü hal kendi özümüzü ve hakikatimizi nasıl tanıyabileceğiz? Bu şekilde Ancak nefs-i emmaremizi tecrübe eder dururuz. Dön dön dur, dünyalıklar peşinde.

Teslimiyet sırtını Cenab-ı Allah'a yaslayıp

gayrısından endişe ve korku duymamak, seyir halinde olmak, anda olanla hemdem olmak, yokluğunu anlamak, nispi benliğinden kurtulmak, özgürleşmek ve kurtuluşa ermektir. Allah var, gam yoktur.

Teslimiyet 'sen çıkarsan aradan, kalır seni yaradan'a mazhar olmaktır.

Teslimiyet nispi benliğimizi ve cüziyetimizi yok ederek küll olana vermek, şirkten kurtulmaktır.

Teslimiyet vehimden ve zanlardan kurtulmaktır.

Teslimiyet kontrolcülüğü terk etmek, nefsanî benlikten kurtulmak, çok bilmişlikten, başangılıktan, kibirlilikten uzaklaşmak, süfli tüm hallerden beri olmak ve hafiflemektir. Kurtulanın ne namı kalır ne nişanı. Ölmeden önce ölür ve verecek hesabı da olmaz.

Teslimiyet Cenab-ı Allah ve Resulünün ölmeden önce ölüp bir daha ölüm görmeme davetine icabettir.

Teslimiyet, aşığın maşukuna olan aşk ve muhabbetinin ispatıdır.

Teslimiyet önce fiilleri, sonra sıfatları ve Zat' ı teslim etme yolculuğudur.

Teslim olanlar, verdikleri sözden dönmeyen er kişilerdir. Ayağını bastığı yerde sağlamca duranlardır.

İşte selamet. İşte İslam, işte hakiki imanın ispatı. Sensin Ya Rab! Sensin Ya Allah!

Cenab-ı İnsan-ı Kâmil, mübarek efendimiz Pir Seyyid Mustafa Altun'un bir duası şöyledir:

"Senden sana sığınıyor, senden yardım diliyorum. Sana teslim oluyorum. Sen her şeye kadirsin."

Âmin.

Gürcan GÜRSU

Melamet Yolu

AKIL MERTEBELERİ

Akıl, yaradanı anlayabilmek, idraklere sığmayan Allah'ı tefekkürle bilmek için bir vasıtaadır. Allah, akılı halk ettiğinde akıl Allah'ın verdiği ve emrettiği her şeyi yerine getirdi ve Allah'ın takdirlerine mazhar oldu. Akıl, Allah'ın kendisine öğrettiklerinin dışına asla çıkmadı. Akıl bildi ki kendisini yaratan Allah'tır. Her emrin Allah'tan olduğunu düşünen akıl, peygamberin külli aklıdır. Cenab-ı Allah bu külli akılla Muhammed mazharında toprağa, suya, cemadata, nebatada ve hayvanata indi. Kendi Ahmed'de iken zahiri de izafi Muhammed olarak göründü. Hakk'ın batını Ahmed, zahiri Muhammed'dir. Hakk Ahmed esmasının batınından izafi âlem dediğimiz Muhammed'de görünerek, Muhammed'de bilinmiştir.

Akıl nedir?

Düşünme, kavrama ve anlama yetisi. Anlayış karşısında ruhun bir bütün olarak anlama, kavrama hükme varma kapasitesidir.

Aklın görevi nedir?

İnsanın hem ihtiyaçlarını karşılamak hem de diğerlerine üstünlük kurabilmek için tek gücü aklıdır. Akıl insanın tüm yaşamı boyunca alet olarak kullandığı, kendisi ile eylemlerini gerçekleştirdiği silahtır ve diğer canlılarda bulunmaz. Akıl derken kastettiğimiz tanımlama, yargıya varma ve sonuç çıkarma yeteneğidir. Aklın gıdası, başkalarının tecrübelerinden yararlanmak, okumak, bilgi edinmektir.

Akıl, insanlar arasındaki iletişim ve

anlaşmanın tek nesnel yoludur ve düşünce sürecini yöneten, ışık tutan kavramlar ve bilgiler vasıtasıyla çalışan yetenektir. Akıl, her bilgiyi alan, gelişmek için var edilmiş en kıymetli özelliğimizdir.

Akıl ve zekâ arasındaki fark nedir?

Zekâ, bireyin bilgiyi anlama, öğrenme ve kullanma yeteneğini ifade eder. Zekâ, genellikle akademik beceriler, problem çözme yetenekleri, hafıza, mantık ve dil becerileri gibi alanlarda ölçülür.

Akıl ise bireyin düşünme, karar verme, yargılama ve problemleri çözme yeteneğini ifade eder.

Akıl neden önemlidir?

İnsan, akıl sayesinde hakikatleri kavrayabilir, Allah'ın rızasını aklın iyiliğiyle elde edebilir. Akıl, ilmin kaynağıdır. Şayet akıl olmasaydı cehaletin perdeleri aralanmaz ve pek çok husus anlaşılmazdı. Akıl, kendisini iyi kullanmayı bilen kimseleri, doğru yoldan ayırmaz.

Kur'an terminolojisinde akıl 'bilgi edinmeye yarayan bir güç' ve 'bu güç ile elde edilen bilgi' şeklinde tarif edilmiştir.

Kur'an'ın akıl anlayışı ise, hafıza ve zihinle sınırlı bir anlayış değildir. Duyguları da içine alan kalbi bir akıl anlayışıdır. Kur'an'a göre faal ve insana pratikte faydası olmayan bir aklın, hiçbir önemi yoktur. Bu konu ayet ile de belirtilmiştir. Yunus suresi 100. ayet; 'Allah'ın izni olmadıkça hiçbir nefis için iman edebilmek yoktur ve akıllarını iyi

kullanmayanları o pislik içinde bırakır' buyurulmaktadır.

Ayrıca Kur'an-ı Kerim'de aklın;

- 1) Düşünmek,
- 2) İbret almak,
- 3) Öğüt almak,
- 4) Hidayete ermek,
- 5) Cehalette kalmamak,
- 6) (Gönül yönünden) kör, sağır ve dilsiz olmamak,
- 7) Ve özellikle de Kur'an'ın manasının anlaşılması için ne kıymetli ve olmazsa olmaz bir yardımcı olduğuna dair pek çok ayet vardır.

Aklın yeri neresidir?

Aklın yeri kalptir. Beyin değil! Beyin onun bir aracıdır. Bedenin sırrı; kalbinin en derin noktasında gizli olan ilahi bilinçtir. Bu ise hem bugünkü görünür âlemlerin yani yaratılışın hem de yaratılış öncesi âlemlerin bilgisi ile donatılmış kozmik bilinç ya da ruhtur. İşte akılda burayla alakalıdır.

Bilinç ise, insanın kendisini, çevresini ve olup biteni tanıma, algılama, kavrama, fark etme yetisidir. Bilinç, kişiyi kişi yapan, aklın işleyişi sonucunda oluşan olgudur.

Bilinç ve idrak seviyelerine göre aklın mertebeleri vardır. Şimdi bu akıl çeşitlerinden bahsedelim; Akıl, yönetim ve işlevsellik işini beyinle yapar. Vücuttaki iletişim nöronlar vasıtasıyla gerçekleştirilir. Vücutta en çok nöronların bulunduğu yer beyindir, sonrasında bağırsaklar ondan sonra da en değerli yer olan kalp gelir. Beyin bağırsaklardaki ve

kalpteki nöronlardan etkilenir. Hangisi baskınsa o yönde hareket eder. Eğer kişide sufliyeteye yakın hareketler mevcutsa bağırsakların, ulviyete yakın hareketler mevcutsa kalbin etkin olduğu söylenebilir. Eğer bağırsaklardaki nöronlar baskın gelirse, nefsi emmare davranışları gösteren, "Akı Meaş" dediğimiz avam akı ortaya çıkar. Toplumun çok büyük bir kesimi bu akıl mertebesinde yaşar. Kur'an-ı Kerim'in Araf suresi 179. ayeti buna delildir. *'Andolsun ki, cinlerden ve insanlardan birçoğunu cehennem için yarattık. Onların kalpleri vardır, fakat onunla gerçeği anlamazlar. Gözleri vardır, fakat onlarla görmezler. Kulakları vardır, fakat onlarla işitmezler. İşte bunlar hayvanlar gibidirler. Hatta daha da aşağıdırlar. Bunlar da gafillerin ta kendileridir.'*

Bundan sonraki akıl mertebesi; Akı Mead'dır. Tevhidi sıfatı tahsil edip, sıfatlar birliğine ve zevklerine varıp mümin olan kişilerin akıl mertebesidir. Zikir, fikir, tefekkür ve çok çalışmayla bilinç seviyelerini geliştirmişlerdir. Bu mertebedeki insanların idrak kapasiteleri akı meaş'a göre çok yüksek olmakla beraber hala 'Akılla gidilen yolun sonu karanlıktır' sınırları içindedirler. Demek ki bundan sonra akılla yani Cebrail kuvveti ile gidebilmek mümkün değildir. Burası Cebrail'in Hz. Peygamber'e 'Bir adım daha atarsam yanarım' dediği sidretül munteha mertebesidir.

Sonraki akıl mertebesi ise; Akı Selim'dir. Ariflerin akıl seviyesidir. Her ne kadar akıl mertebesi olarak tabir edilse de Cebrail kuvvetini geçmiş vücut akıl makamlarını

aşmış aşk ile devam edilebilen bir yolculuğa çıkmıştır. Aşılması gereken en önemli sınır aşk ile aşıp sonsuz ilmin, ilmi ledünün kapıları aralanmaya başlamıştır artık.

Bu makamlara ulaşabilmek, mürşidinin kâmil mürşit, istidadının uygun, Rabb'i hassının yeterli olgunlukta, teslimiyet ve çalışma gayretinin çok fazla olmasına bağlıdır. Sonraki akıl mertebesi; Akı Küll'dür. Veliullahın akıl mertebesidir. Burası bambaşka bir makamdır. Burada bütün oyunun kuralları değişir. Özgür bir akıl söz konusudur. İnsanın kendi çabası, gayreti, zikri, fikri, tefekkürü ile ulaşabileceği makamlar gerilerde kalmıştır. Buralar sadece Cenab-ı Allah'ın takdiri ile yaşanabilen makamlardır. Azın azı insana ancak nasip olur.

Son akıl mertebesi; Akı Evvel dir. "Cenab-ı İnsanı Kâmil'in" akıl seviyesidir. Ferdîyet söz konusu olduğu için bütün tasarruf ve yetki kendisindedir. Cenab-ı Allah'ın 'Sen olmasaydın kâinatı yaratmazdım' dediği makamdır.

Son kelimesini, izah edilebilir son mertebe olduğu için kullandık. Yoksa Allah'ın ilmi sonsuzdur, sona da son yoktur. Makamlara da son yoktur. Zira buralar sadece zatının hüküm sürdüğü yerlerdir. Sona son olmadığı bilinç seviyesi noktasına ulaşan çok nadir insanların zevk edeceği makamlardır.

Cenab-ı Allah'ın aşk ile bu güzel makamlara bizleri de ulaştırması dileğiyle.

Tamer ERPAK

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ
بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

13/Rad-28: “Onlar, iman etmiş ve kalpleri Allah zikriyle yatışmış olanlardır. Evet, iyi bilin ki, kalpler ancak Allah’ın zikri ile huzur bulur”

Melamet Yolu

Melamet Yolu

FARKEDİLMİYEN VEHİM VE ZAN

ANKEBUT SURESİ 41. AYET
“ALLAH’TAN BAŞKALARINI DOST
EDİNENLERİN DURUMU KENDİNE BİR EV
EDİKEN ÖRÜMCEĞİN DURUMU GİBİDİR.
EVLERİN EN DAYANIKSIZI İSE ŞÜPHEŞİZ
ÖRÜMCEK EVİDİR. KEŞKE BİLSELERDİ.”

Ankebut suresinin ana teması doğru inanca sahip olmak ve bu minval (tarz) üzere yaşanması konusundadır. Ankebut dişi örümcek demektir. Yüce yaratıcının kelimelerinde bu canlıdan bahsetmesi ilgisiz gibi görünse de (bazı kesimlerde) açığa çıkan hiçbir kelamın boş olmadığı ve derin manalar taşıdığı gerçektir.

Bütün kardeşlerimizin bildiği üzere bedenimizde oluşan olumsuzluklara hastalık diyoruz. Günlük yaşantımızda edindiğimiz tecrübeler doğrultusunda bir hastalıkla muhatap olduğumuzda doktora gidiyoruz. Halk dilinde birçok hastalık dişi veya erkek olarak adlandırılıyor. Hastalık eğer dişi ise sıkıntılı, erkek ise sıkıntısız olarak belirtiliyor. Sebebi malumunuz dişinin üretken olması ve bütün bedene yayılma durumudur. Bu durumda ise yayılan kötü huylu hücreler, bedeni zahiri (biyolojik) ölüme kadar götürerek son bulmaktadır.

İnsan olarak bedenlenip görüntüye gelen cümle isimlerin iki yönlü olduğundan sürekli bahsediyoruz. Bu iki yönlü oluşunun açılımı ise biri görünen diğeri ise görünmeyen halidir. Bu durum göz önüne alındığında ise demek ki hastalıklar da iki yönlüdür. Yani bedeni hastalıklar ve içsel hastalıklar. Bedeni olan hastalıklar günümüz imkânları doğrultusunda görüntülenerek tedavi edilmekte, görünmeyen hastalıklar ise kemâlat sahibi (insan) tarafından tedavi edilmektedir. İşte bu durum bizleri bu

ayete mazhar etmektedir. İnsanı hayvandan ayıran tek özellik akıldır. Bu özellik sınıflarına ayrılmış mertebelerle tarif edilmiştir. İlk aşaması ise akli meaşdır. Akli meaş, Melamet ilminde yeme içme ve arama yani gündelik akıldır. Bir başka deyişle nefsi emmare akıldır. İşte ayette bu akılla düşünenlerden bahsetmektedir. Sürekli ikilikte olan ve bu bakışla üreten akıl. Asla sonuca varamayan ve dallanıp budaklandırıran akıl. Bir türlü tek olan gövdeyi göremeyen, o dalların ve yaprakların o gövdeye ait olduğunu idrak edemeyen akıl. (Kişiye) sürekli acaba dedirten akıl. İşin içine ama, fakat, lakin gibi sözcükler girince ayette bahsettiği gibi başlar örümcek ağları örülmeye, bu örülen ağlar VEHİM VE ZANLARDIR. Öyle hızlı örer ki biraz da olsa doğruyu idrak edecek olan sistem tamamen esir düşer.

Sonrası malum sebebini bilmediğimiz ve işin içinden çıkamadığımız haller ve günlük yaşantımıza sirayet eden dengesizlikler!!! Tabi dengesizlik başlayınca sürekli şaşış gören bir vaziyet hali...

Ancak (KİŞİ) zihnini saran örümcek ağlarından haberdar olmadığı için kurduğı vehimlerin sağlamlığına tam iman eder. Hâlbuki ayette açıkça beyan edilmiş, o kurulan yuvanın sağlam olmadığı, inşa edilen bu vehim yuvası örümceğı taşıyacak kadar sağlamdır. Örümceğın ağırlığı göz önüne alındığında daha iyi algılanacaktır. İşte bu hal kişiyi de bu kadar zayıflatıp o ağıın ne kadar gücü varsa o hale getirmektedir. İnsan gücü için örümcek ağıının ne kadar hükmü varsa (bedeni güç olarak) işte vehim ağıyla örülmüş bir aklında o kadar hükmü vardır.

Tarık SATI

Melamet Yolu

İNSAN OLMASAYDI ALLAH BİLİNMEZDİ

Cenab-ı Allah tam olarak, insan-ı kâminden bilinir. Bu nedenle gerçek insan, insan-ı kâmdir. İnsan-ı kâmil olmasaydı Allah bilinmezdi.

İnsan dünya âlemine, aşağıların aşağısına anne karnından nüzul eder. Allah'ın zatından uzaklaşıp dünyaya beden kalıbında gözlerini açar. Beş duyu ile algıladığı dünyayı beyinde kayıtlamaya başlar ve bu kayıtlarla düşünceleri şekillenir ve anlam kazanır. Ömrü süresince devamlı yeni kayıtlar edinmeye devam eder. Kayıtlar onun fiillerini ve varlık nedenini oluşturur. Çünkü var görünen her şey bilinçli ya da bilinçsiz tevhide kendi istidadınca hizmet eder. Her şey vahit olan, kendinden başka varlık olmayan Allah'tandır. Asıl olan bu hizmetin bilinçli olmasıdır. Bilinç ise sadece insanda vardır.

İnsan için Allah'ın en büyük delili yine insanın kendisidir. Bu nedenle insanın görevi kendini tanımadır. İnsan kendini tanımak için yaratılmıştır. Çünkü kendini bilen Rabb'ini bilir. Kendini tanıyan insan, Allah'tan ayrı olmadığını idrak eder. Kendini tanıyan insan Allah'a yaklaşır.

Severim ben seni candan içeru
Yolum vardır bu erkândan içeru
Şeriat, tarikat yoldur varana
Hakikat meyvası andan içeru

Dinin terk edenin küfürdür işi
Ol ne küfürdür, imandan içeru
Beni bende demen, ben de değilim
Bir ben vardır bende, benden içeru

Beni benden alana ermez elim
Kim kadem basa Sultandan içeru
Süleyman kuş dilin bilir dediler
Süleyman var, Süleyman'dan içeru

Tecelliden nasip erdi kimine
Kiminin maksudu bundan içeru
Senin aşkın beni benden alıptır
Ne şirin dert bu, dermandan içeru

Miskin Yunus, gözü tuş oldu Sana
Kapıda bir kuldur, Sultandan içeru

Yunus EMRE

Yunus Emre Hazretleri ne kadar güzel anlatmış, görünenleri ve görünenlerin, görülmeyen hakikatini “beni bende demen bende değilim, bir ben vardır bende benden içeri” diyerek...

İnsan kendini, kendisi tanıyamaz. Mutlaka kendi enfüsünü gösterecek bir aynaya, bir rehber ihtiyacı vardır. O rehber ise mürşid-i kâmdir.

Cenab-ı Allah kendinden başka varlık yok iken bilinmekliğini murad etti. Kendinden başka varlık olmayan Allah kendini yine ancak kendi ile bilecekti. Bunun için de insanı zuhura çıkardı. O insan Hz. Muhammed Mustafa S.A.V. Efendimizle tam mazhar olarak zuhura geldi. İnsan-ı kâmilinden kendini bildi. Böylece kendini kendisiyle bildi. Halen de bu bilinmeklik devam etmekte olup, zamanın İnsan-ı Kâmilinden fiillerini, sıfatlarını ve zatını izhar etmektedir. İşte bütün âlemler,

kâinat ve dünya Cenab-ı Allah'ın fiillerini, sıfatlarını ve vücut birliğini, devamlı yenilenerek, sonsuz devamlılıkla, her an bir şende göstermeye devam etmektedir.

Bu sonsuz devamlılığın ve sonsuz değişkenliğin fark edildiği ve bilinçli olarak idrak edilip anlaşıldığı ve Hakk'el yakın olarak zuhura çıktığı yer ancak insanın kendisi olabilir. Allah varlığını insanla gizlemiş olup, insanla zuhura çıkmasını istemektedir. Bütün yarattıkları ve kâinat bu murat içindir.

Mürşid-i kâmilin nefhai ilahisi ile seyrüsüluk yoluna giren salık, beş duyu ile algıladıklarının, Cenab-ı Allah'ın varlığının dışında bir varlık olmadığı hakikatini idrak ile Hakk'el yakın bilme yoluna girer. İşte insanın gerçek insan olma ve Allah'ı bilme hali böyle bir seyrüsüluk yoluyla gerçekleşebilir.

İnsan kâinatın özüdür. Kâmil insan bu özün zuhura çıktığı yerdir. Kâmil insan Allah'ın bilindiği makamdır. İşte bu nedenle insan olmasaydı Allah bilinmezdi. Cenab-ı Allah kendini insan-ı kâmil aynasından seyretmektedir.

Her insan Allah'ın bilinmek muradı gereği vardır. Buna göre her insan varlık sebebini aramalıdır. Varlık sebebini bilmeyen insan *İsra suresi 72. ayete mazhar olacaktır. "Her kim bu dünyada (manen) kör ise ahirette de kördür. Ve gidişçe daha şaşkındır."*

Sureten insan olarak dünyaya gelmiş olmak, insan olmak anlamına gelmiyor. Allah'ın yarattığı varlıklar, cematat (taş, toprak), nebadat (bitki) ve hayvanatla birlikte, insan

suretidir. Sureten insan olan varlık ancak yaratılış gayesini bilir ve bu gaye gereğince hayatı yaşamaya başlarsa insan olma yoluna girebilir. İnsanın yaratılış gayesi Allah'ı bilmektir. Allah'ı bilen insan dünyada kör olmaktan kurtulur.

Allah'ı bilmek için, bileni bulmak gerekir. Bunun için "Melami Mürşid-i Kâmilini" bulmak ve nefhai ilahiyi almak gerekir. Nefhai ilahiyi alan salık, istidadı ve gayreti ölçüsünde mürşidinden kendini seyredebilir.

Bakara Suresi 115. Ayet : *"Bununla beraber, doğu da Allah'ın, batı da Allah'ındır. Artık nereye dönerseniz dönün, orası Allah'a çıkar. Şüphe yok ki, Allah (ın rahmeti) genişdir, O, her şeyi bilendir."*

Ayetten anlaşılan, Cenab-ı Allah varlığını fiilleri, esmaları, sıfatlarıyla izhar ediyor. Salık Seyrüsüluk içinde mürşid-i kâmilin rehberliğinde Allah'tan başka varlık olmadığını şuhud ile kendini tanımaya başlar. Kendini bilen Rabb'ini bilir. İnsan aslına döner kâmil insan olur. Cenab-ı Allah'ın bilinmek muradı o mazharından zuhura çıkmış olur. Cenab-ı Allah zatını zatıyla, İnsan-ı Kamil aynasından zevk ile seyreder.

Hakikat sırlarının anlaşılması için duymak ya da okumak yetmez. İlmel yakın, aynel yakın ve Hakk'el yakın olmak gerekir. Bunun için "Melami Mürşidi Kâmilinden" ilahi nefhayla nefeslenip, himmetine mazhar olmak gerekir.

Salih niyetle arayanların mürşid-i kâmilini bulmasını Cenab-ı Allah'tan niyaz ederim.

Arif ERKAL

Melamet Yolu

VARLIKTA DÜALİTE KARMAŞASI

BU ÂLEMDE YAŞARKEN KENDİNİ GERÇEKLEŞTİREN, YANİ ÖZÜNE KAVUŞAN, VARLIĞIYLA ÖLÜMSÜZ MÜ OLUR?

Varlık, görünürlüğe gelmek arzusu ve bilinmek arzusuyla karanlıktan aydınlığa dönüştüğünde sadece dönüşmüş olması ona bir dualite ikilik getirmediği gibi O yine TEK tir ve hala da TEK VARLIKDIR.

Tin suresine baktığımız zaman;

Tek olan zatı gereği "Tek'tir". Ahadiyetinde Hüviyetiyledir. İlk zuhura çıkış olan ferdiyeti, nuru Muhammed olup, sıfatlarını içinde barındıran sıfatlarının zatıyla aynı olduğu ve zatını zatıyla bilmek olduğu noktadan, yani taayyünü evvel olan görüntüye gelmeden önceki âlemden taayyünü sani olan sıfatlarıyla ceberrut âlemine tenezzülü ve sonrasında esmalarıyla melekût âlemine tenezzülü ve cismaniyetiyle kesif olan bu madde âlemine tenezzülü insanı kâmilin vücut mertebeleridir.

-İşte;

1-ve-ttini ve zzeytuni,

*tine ve zeytuna diye başlıyor sure, yani incirle remz edilen vahdette kesrete, zeytinle remz edilen kesrette vahdete, diye başlıyor ayetler ve devamında,

2-ve turi sinine,

*ve tecelli edilen o An'a,

3-ve hazel beledi-l emin,

*bu emin beldeye, yani Muhammedi şuhud ile "ferdiyetül emin"lik tacının giyildiği beldeye

4-lekad halaknel insane fi ahseni takvim,

*ahseni takvim olan insanı kâmilî halkettik

5-sümme redednahu esfele safilin,

Sonra da çevirdik aşağıların aşağısı sefil âleme attık.

Buradaki ayetlerle Cenabı Zâtın sıfatlarına ve esmalarına tennezzülü ile latif alemden kesif âleme inişi ve bu mekan âleminde ahseni takvim olan insanı kâmilin yaratılışıyla görüntüye gelişi anlatılmakta. Sonra aşağılara inerek "kendisinden kendisi için" yaratılan esmalarının kendini ve Rablerini bilmelerini isteyerek rububiyetiyle tebliğe başladı.

İşte ten elbisesine büründü ve bu dünya sahnesinde göründü. Allah'ın sıfatlarıyla, sonrasında Hakk olarak esmalarıyla, esmaların tertibi ve farklı farklı kompozisyonları ile "şeyler" diye tabir edilen eşya görüntüsünde vasıflanması ve bu esma tertiplerinin mana olarak çeşitli tertiplerinde Cenabı Hakk'ın fiilleriyle zuhura çıkması.

Yani o mücella olan TEK ayna dünya sahnesinde özelliklerini, güzelliklerini, sıfatlarını seyre dalmak için aynayı kırdı ki her parçasında yine kendini seyretsin. Âlemden görünen eşyayı her şeyi kendine ayna yaptı ve seyre daldı. Eşyanın hakikatini bilen kurtuldu, bilemeyen gaflette kaldı.

Bu tebliğe kulak verenler uruç için mürşidi kâmile ulaşarak nefeslendiler ve kendi zanni varlıklarını öz olan varlıkta yok etmek için sefere başladılar. Allah'ta fani olabilenler, bekayı ahirette

dirilebilenler yolculuklarına devam ettiler.

Yani tevhidi idrak etme çabasına giriştiler, bildiklerinin güman olduğunu anladılar, içinde bulundukları beden elbisesinin hayali ve zanni varlıklar olduğunu idrak etmeye başladılar ve bir dönüşüm başladı. Kendilerini var zannettikleri bir bakış açısından Cenabı Zat'tan başka varlık olmadığı hakikatine doğru sefere çıktılar. Her bir tevhit mertebesinin şuhud kapılarını idrak ede ede, önce fiiller tevhidi, sonra sıfatlar tevhidi ve sonra da vücut tevhidi mertebelerinde tevhidi zat ile sırf yokluk kapısına dayandılar...

Ölmeden evvel ölmek sırrı ile hiçlik mertebesine ulaşabilenlerin sedası duyulmaz oldu ki mülkün sahibi kim diye sorulduğunda cevap veremediler... Kendilerine ait bir varlıklarının olmadığını anladılar, zanni ve hayali varlıklarının Allah'ta fani olması halini müşahade ettiler... Ve dahası ve dahası.

Bu tevhit mertebelerinde basamak basamak çıkabilenler melamet sülükunda melamet hakikate ve marifete ulaştıran yol olduğunu anladılar....

İşte tam bu noktada güneşin bir taraftan batıp bir taraftan doğması gibi, hiçliğini idrak eden, fiziken bu dünyada yaşarken nefsin ruha tebdil etmiş ölmeden evvel ölmüş ve beka âlemine geçerek orada Hakk'ın varlığıyla doğmuş, dirilmiştir. Gönülden doğanlar, güneşin batıdan değil BATINDAN doğması ile nefslerini ve Rablerini bilmiş olurlar...

İşte esas VARLIĞIN VARLIĞIYLA VAROLUŞUN ve kulluğun anlamı budur. Ancak yolculuk burada bitmez her

deryada tam fani olana kadar yani beka âleminde giyilen Hakk libası da dahil hepsinden ifna olmak yani yok olmak gerekir ki yolculuğun devamında Hakk'ın zatının varlığıyla var olan Allah'a kavuşarak müsemmasına kavuşsun, sonrasında da nasibinde var ise ahadiyet deryasına dalarak varlığın hüviyetinin nuruna hemdem olsun, gark olsun...

Burada esas olan kendilerindeki istidatların yani tafsilatı Muhammed olan o cevherin hakikate, yani Hakikat-i Muhammediyeye kavuşturulabilmesidir. Bu gerçekleşebilirse varoluş da varlığın varlığıyla gerçekleşmiş olur.

Burada kısacık değinilen vuslat yolculuğu, hasret, Mecnun'ı kavurmadan, Ferhat, Şirin'i için dağlar delmeden, Kerem Aslı'sına, yani aslına özüne kavuşmadan sona eremez.

Onun için sabırla, ilim ve aşk kanatları takılarak, adım adım teslimiyetle, sadakatle, azimle yürünecek olan Melamet yolu kendini bilmek isteyenler için kurtuluşa erme yoludur...

Ama bu yolculuk mevcut olan bu bedenlerde tamamlanamazsa, kendilerinde mevcut olan ilahi cevher, maalesef gizli hazinedeki yerine ulaşamayacak, kişi kendini gerçekleştiremeyecek ve bu beden formunda toprakta yok olup gidecektir.

Buradan da anlaşılacağı üzere, döngüye giren nefis değildir ve devir de özden öze gerçekleşir. Yani reenkarnasyon ya da tenasühte olduğu gibi, başka bedenlerde tekrar dirilecek olan kişinin esma terkibi olan kendi nefsi değildir.

Çünkü mevcut esma terkibi yani seni sen

yapan nefis denilen tertip, yani esma kompozisyonunun, öldükten sonra aynı tertiple bir araya gelmesi imkânsızdır, dağılır gider. Onun için biyolojik ölümden sonra tekrar aynı tertipte başka bir bedende dirilme söz konusu değildir. İstidatlar da kişinin bedeni ile birlikte yani esma kompozisyonu ile birlikte dağılır gider.

Bütün bu cümleler kişiye önce ağır gelse de, Melamet yoluna girebilenler ve kâmil mürşitten nefes alabilenler, usuller ve kâmil öğretisiyle ve irşadıyla bu ilmin kendilerinde hale dönüştüğüne şahit olurlar ve manaları kendi idraklerinde açılmaya başlar. Onun için bu ilim satırdan okunacak bir ilim olmayıp sadırdan açılacak bir hal ilmidir.

Diğer şekliyle sadece okumak konular hakkında bir süreliğine geçici olarak bilgi sahibi olmak demektir. Ama oluş için, hal için, nefes alarak kelimelerin kulaktan kalbe inişini irşat yoluyla yaşamak gerekmektedir.

Bu durum ehline malum olup, sonsuz yok oluşla yokluğa karışmak yerine seni sana bildirecek olan kâmil mürşide tabi olarak nefsinin hakikatini bilmeyi, sen denilen varlığın nelerden tertip edildiğini idrak ve müşahade etmeyi ve bedensel ölüm gelip çatmadan ÖZ'e kavuşmayı dilemeli ve bu uğurda gayret göstermeliyiz ki ölümsüzlüğe kavuşalım...

Ötesi mübareklerin sırrında sadece hak edenler için sırlanmış ve şifrelenmiştir.

Leyla ÖZEL

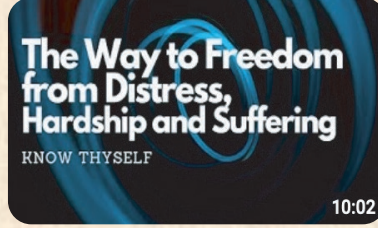

@_knowthyself

The One Universal Path That Brings Peace To Hearts

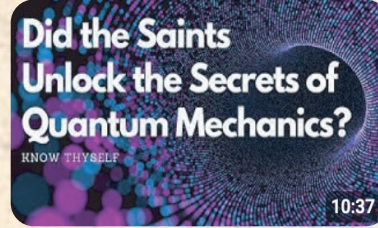
The Way To Freedom From Distress, Hardship and Suffering

Oh Clark Kent, Discover Your Inner Superman!

What is Melamet?

Did The Saints Unlock The Secrets Of Quantum Mechanics?

The Holographic Universe Explained

Those who know themselves, know their God. Our channel has been launched with the aim of providing informative and awareness-raising publications for those who want to know themselves, achieve their purpose of creation, and experience the knowledge of truth. On our channel, we present the pearls of wisdom from the vast sea of knowledge of Pir Sayyid Mustafa Altun to our viewers. We invite everyone who questions, is eager to learn, researches where they come from and where they are going, and seeks the truth to SUBSCRIBE to our channel

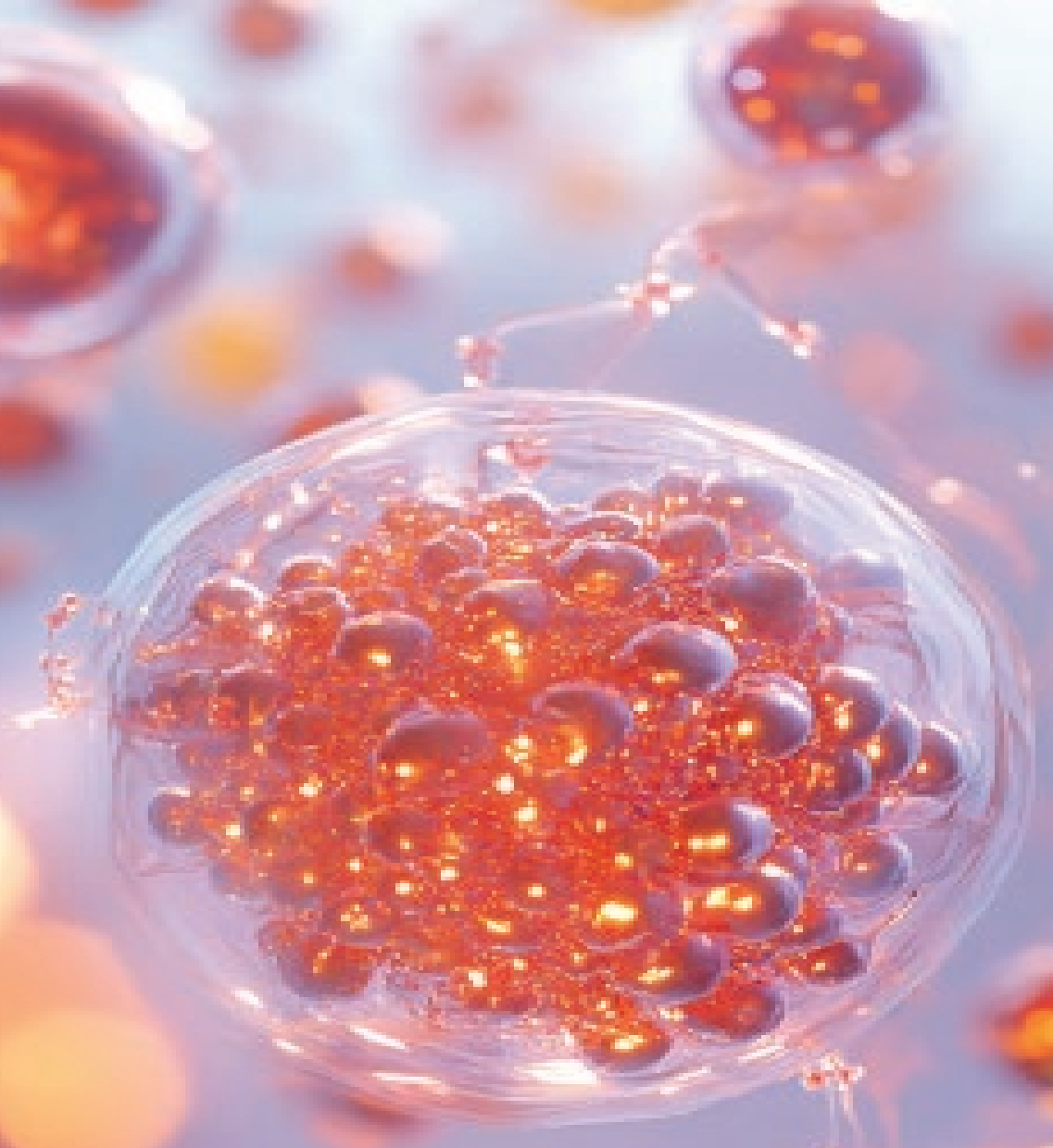
knowthyself

www.knowing-thyself.com

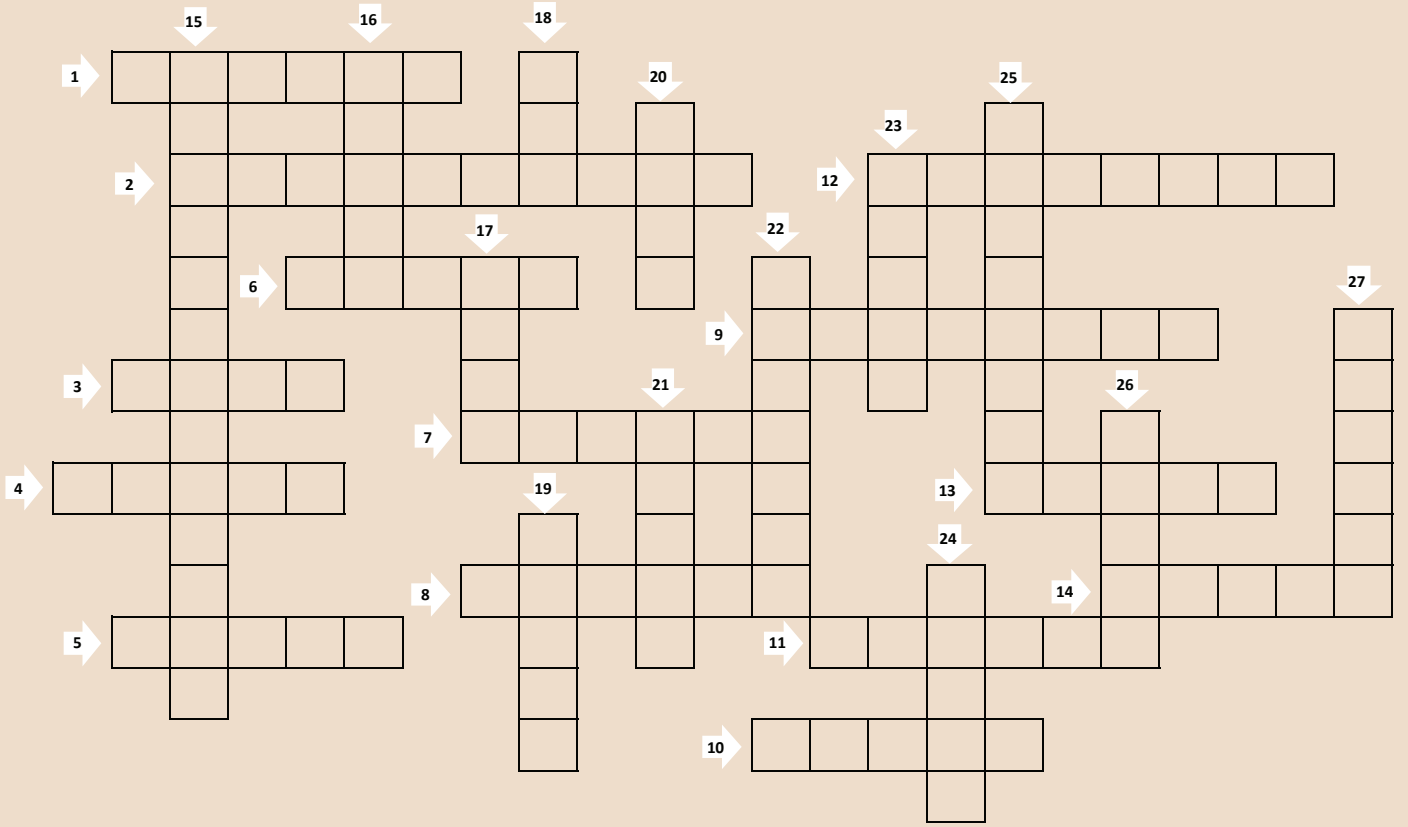

Melamet Yolu

TEVHİD BULMACASI

TEVHİD BULMACASI

- 1- Teklik ve birliği kabul etmek, birleme ilmi; fiilleri, sıfatları ve vücudu (zatı) Cenab-ı Allah' da birleme.
- 2- Allah' da yok olma, Hakk'ı bilme.
- 3- "İsim" kelimesinin çoğulu, isimler.
- 4- Allah'ın Zatı' nın bilinebilmesi için zâtına nisbet edilen mâna ve mefhumlar, nitelikler, özellikler.
- 5- Bir kimsenin içi, hali, hareketi, ahlâkı.
- 6- Bütün, eksiksiz, noksansız, yetkin, tam, ağırbaşlı, erişkin, eksiksiz, olgun, bilgili (kimse)
- 7- Allah'dan nisbi benlikle gayrılaştırılan her şey. Allah younda insanı oyalayıcı dünyevi zevk ve eğlenceler.
- 8- Birlik, yalnızlık.
- 9- Benlik, kendine güvenmek, hodbinlik. Sadece kendine taraftarlık.
- 10- Allah ve O'nun sıfatları, fiilleri, isimleri ve tecellileri hakkında mânevî tecrübeyle doğrudan elde edilen bilgi.
- 11- Sâlike Hak yolunda rehberlik yapan kimse, velî, er, eren, pîr.
- 12- Nebilik, Allah'tan gelen tebliğ, Hakk'tan nüzul eden haberi bildiriş.
- 13- İzzet, şeref ve hükümranlık bakımından en yüce, en aşkın olma, yaratılmışlık özelliklerinden beri olma.

- 14- Açığa vurmak, göstermek.
- 15- Aşağıların aşağısı.
- 16- Sarma, çevreleme, kuşatma.
- 17- Bir şeyi aydınlığa kavuşturan bilgiler bütünü, bir şeyin hakikat ve mahiyetini kavrayıp idrak etmek.
- 18- Söz, laf, lakırdı.
- 19- Kur'an-ı Kerim' de bir sure, sofraya manasına gelen kelime.
- 20- Her çeşit günahı işleyen
- 21- Bir davranışı tercih edip gerçekleştirme gücü anlamında Allah'ın sübûtî sıfatlardan biri.
- 22- Velilik, ermişlik, Allah ile kulu arasındaki karşılıklı sevgi ve dostluk.
- 23- Allah'a yalvarıp yakarma, dua etme, dilek, yakarma, yalvarma, yakarış.
- 24- Doğru yolu gösterme, uyarma.
- 25- Abitlik, kulluk makamı.
- 26- Ham sofı. Ham ruhlu, pişmemiş, olgunlaşmamış, dinin özünden habersiz, şekilci ve zahirci kişi.
- 27- Bir şeyin meydana gelmesinde sebep, temel esaslar, unsurlar.

GENÇLİK KÖŞESİ

HAKK'IN TEVHİDİ

Melamet Yolu

HAKK'IN TEVHİDİ

Bismillahirrahmanirrahim,

Hakk'ın Tevhidi

Kün dedik var ettik biz bu âlemi,
Settar ettik esmalarla eylemi
Hiçliktir fiilde Hakk'ın tevhidi
Seyrettik zatın vechiyle bu demi

Cenab-ı Hüda'nın kün deyip var etmesi, aslında var olanın farklı suretlerde yani esma kompozisyonlarında kendinde kendini kendisiyle zuhur edişini, o esmaların istidatları doğrultusundaki aşklarının seyir zevkidir.

Settar esması, örten anlamına gelmektedir. Hakk'ı örten yine Hakk'ın nefsidir. Kulun burada muhtariyeti yoktur. Kendini bilen kulunda kemaliyle örten O'dur. Kendini bilmeyen kulda ise kulun cehaletiyle kendini örter.

Yunus suresi 44. Ayet:

*İnna(A)llâhe lâ yazlimu-nnâse şey-en
velâkinne-nnâse enfusehum yazlimûn(e)
Her halde Allah insanlara zerrece
zulmetmez ve lâkin insanlar kendilerine
zulmediyorlar.*

İşte bu zulmetmeleri insanların cehaletinden kaynaklanmaktadır. İnsan cehalet perdesini çektiğinde kendine zulmettiğinin farkına varmalıdır.

Kaf suresi 16. Ayet

Ve lekad haleknâ-l-insâne ve na'lemu mâ

*tuvesvisu bihi nefsu(u)(s) ve nahnu
akrabu ileyhi min habli-lverîd(i)*

*And olsun, insanı biz yarattık ve
nefsinin ona ne vesveseler verdiğini de
biliriz; biz ona şah damarından daha
yakınız (her halinden haberdarız ve her
an kudretimiz altındadır.)*

Cenab-ı Hakk'ın isteği ve arzusu aşk üzere görüntüye gelen bu bedenlerde fiil, sıfat ve zatıyla kendinden başka bir varlık olmadığını, o Esmâ'dan müşahade etmesi ve zuhura gelmesidir. Fiilde, kul benliğine nispet ettiklerini Hakk'a nispet ettiğinde o fiildeki hiçliğini idrak eder. Ancak bunu kendi başına yapması mümkün değildir. Onu en güzel ahlakı hamidesinde Allah'ın ahlakı üzere ahlaklandırarak, onu Hakk bilecek bir kamil mürşide ihtiyacı vardır. Öğretmen olmadan öğrenci olur mu? Usta olmadan çırak olur mu? Toprağa can veren sudur. İnsana can veren de insan-ı kâmilin nefesidir. İnsan o nefesi bulamazsa ölüdür. Tıpkı verimsiz bir kuru toprak gibi...

Bilim, ilimden zuhura gelir. Neden- sonuç ilişkisiyle bakıldığında bilim bunun açıklamasını yapmaktadır. Ancak aşk ve ilim üzere gidildiğinde bilim kendi hakikatini de aşığa aşikâr eder.

Hakk'ın tevhidi, güneşin insana tepeden dik bir şekilde vurmasına benzer. Neden? Çünkü O anda gölge yoktur. Gölge, Hakk'ın nurunun şiddetiyle Hakk'ta yok olur. Aslı bir ama iki gibi görünen yine bir

olarak görünür. Bu ikiyi bir, biri iki gibi gösteren yine sıfatlarındaki zat nuruna mazhar olan güneştir. Tabi ki bunlar birer rumuzattır. Cenab-ı Hüda'nın yarattığı kulundaki Hakk'ı, kendini kendisinde kendisiyle tevhit etmesidir. Hakk, kulundaki zanni benliği yaktığında, Kurbu Feraiz ve Kurbu Nevafil ile o kulunda kendinden başka bir varlık bırakmaz. Her an ve şe'nde tevhit zevkleri kulda kulun yokluğunda zuhur eder olur. Böylesi zevkler hiçliğini idrak eden yalnız Hakk ile olan kullarda olmaktadır. Cenab-ı Hüda'nın insanı boş yere gezip dolaşması ve nimetlerinden faydalanması için yaratmadığını ancak tevhit deryasına dalındığında idrak ve hal edilir olur.

Âlem-i katredir bu âlem, Hakk ile görürsen

Vahdet-i Kübra sendedir işitirsen

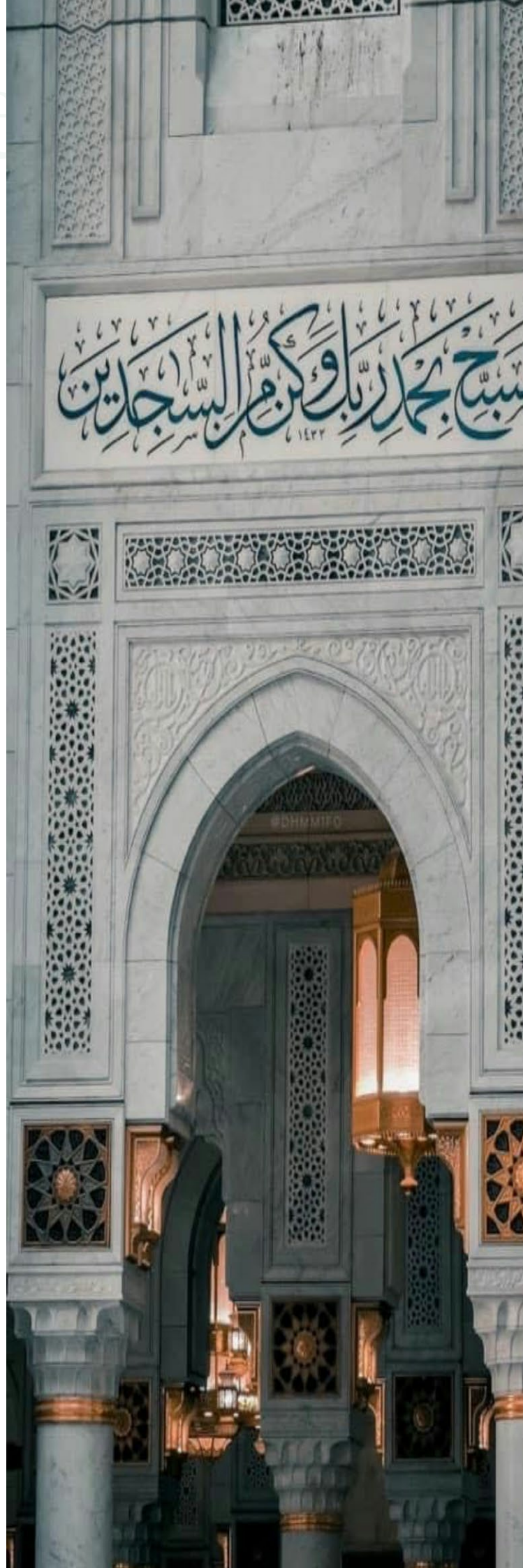
Zümer Suresi 23. Ayet

(A)llâhu nezzele ahsene-lhadîşi kitâben muteşâbihen meşâniye takşe'irru minhu culûdu-ilezîne yahşevne rabbehum şümme telînu culûduhum ve kulûbuhum ilâ zikri(A)llâh(i)(c) zâlike huda(A)llâhi yehdî bihi men yeşâ/(u)(c) vemen yudlîli(A)llâhu femâ lehu min hâd(in)

Allah, kelâmın en güzelini indirdi, ikizli, abenkli bir kitap, ondan Rabb'lerine saygısı olanların derileri ürperir, sonra derileri de kalpleri de Allah'ın zikriyle yumuşar, o işte Allah rehberidir, Allah onunla dilediğini doğru yola çıkarır, her kimi de Allah şaşırtırsa artık ona hidayet edecek yoktur.

Tevhit deryasına dalan âşıklar, halleri ile her an ayrı bir ayete mazhar olur. Her bir kelam O'ndan zuhur eden bir ayet olur. O kendini her bir esmada kendindeki hiçliğiyle seyreder.

Eren KABALAY

İLİM NEDİR? İLİM CENAB-I ALLAH'IN SUBUT
SIFATIDIR. VARLIĞIN BİLİNMEKLİK İRADESİ İLE
İLMİNİ AŞİKÂR ETMESİ, KENDİNİ YENİLEMESİ
KENDİNDEN KENDİNE OLUP KAMİLİNDEN
KEMALATIYLA TECELLİ EDER. BAZILARININ
REHBERSİZ OLARAK SATIRDAN ÖĞRENDİKLERİ
“KENDİNİ VE RABBİNİ BİLMEK” İLMİNE DAİR
AKTARDIKLARIYLA KEMALAT VE OLUŞ
GERÇEKLEŞEMEZ.

LEYLA ÖZEL

İLİM VE TEVHİD

SU HAYATTIR

Melamet Yolu

SU HAYATTIR

Enbiya Suresi 30. Ayet: *O kâfir olanlar, görmediler mi ki, göklerle yer bitişik bir halde iken biz onları ayırdık. Hayatı olan her şeyi sudan yarattık. Hâlâ inanmıyorlar mı?*

Melamet ilmine göre ayette geçen gök, zat mertebesini, yer ise sıfat mertebesini temsil eder. İkinin birbirinden ayrılması, hakikatte Zâtın sıfatlar olmadan bilinemez, görünemez, tefekkür edilemez olmasıdır. Zat ve sıfatın birbirinden ayrılması ile de görünen tüm mevcudat “Hayy” sıfatı ile açığa çıkmış ve hayat başlamıştır. Demek ki Allah’ın sübut sıfatlarından olan “Hayy” sıfatı su ile açığa çıkmıştır. Su olan her şey canlıdır, diridir.

Hakikatte âlemler ve insan bedeni, 4 anasır da denilen HAVA, ATEŞ, SU ve TOPRAK elementlerinden meydana gelmiştir. Su, buhar formunda latif, görünmez halde iken yoğunlaşarak görünür hale gelir. Zâtın sıfatları ile görünür olması gibi.

Kevniyatta suyun, miktarında hiçbir değişim olmaksızın, “Su döngüsü” adı verilen bir döngü ile buhar, yoğunlaşma, yağış, akış şeklinde sürekli bir döngü halinde olduğunu görürüz.

Tıpkı su gibi kâinattaki her şey, her an

değişim ve dönüşüm halindedir. Suyun sürekli bir döngüde oluş hali, beşer için de geçerlidir, insan olabilmek için elbette. Zahirde, dışarda gördüğümüz her şey, insan bedeninde de vardır. Ne ararsan kendinde ara düsturu mucibince, insanın döngüsüne de bakacak olursak; İnsan, baba sulbünden ana rahmine gelip altında ve üstünde boşluk olmayan karanlık alemde su içerisinde (ana rahmi) öz fitratını ve bütün esma terkebini Allah’ın tasarrufu ile oluşturup, ana rahminde sıfatlarını ve esmayı giyindi.

Ana rahminden doğuş ile birlikte kesret âlemine doğuşu gerçekleşmiş oldu. Suyun görünmeyen buhar halinden, yoğunlaşarak görünür hale gelmesi gibi.

Doğumuyla birlikte dünya yaşamına dâhil olan bebeğin bedeni, neredeyse latif denecek kadar saf ve hassastı. Bıngıldak da denilen kafa kemiklerinin birleşme noktalarının arasındaki bağ doku henüz açıktı, yani ilahi âlemle bağı devam etmekteydi. “Her insan İslam fitratı üzere doğar” buyurmuş ya Peygamber Efendimiz, yani teslim, Allah’a tam teslim, cennet yaşantısı hali. Her doğan insan (kız ya da erkek olarak doğmuş olması fark etmeksizin!) gibi o da yavaş yavaş dünyayı, çevresini algılamaya ve kesret bilinci ile bilinçlenmeye başlamıştı. İşte fitrat ilmi ile devam eden cennet hali yaşantısında

iken, 2 yaşından sonra bingıldak kemiğinin kapanması ile birlikte ilahi âlemle bağı kesilmiş, fitrat ilmi yaşantısı sona ermiş, aşağıların aşağısı da (birlik algısından ikilik algısına geçiş) de diyebileceğimiz bilinçsel düşüş gerçekleşmişti. Hakikatte fitrat ilmi ile geçirilen bu iki yaşına kadar devam eden süre “öz fitratı” ile iki yaşına kadar kendinden ve etrafından haberdar hale gelmiş, konuşmaya başlamasıyla beraber şehadet âlemine (Âlemi Nasuta) nüzul ile 5 dış ve 5 iç duylara bağlı yaşamı da başlamıştı.

Allah’ı arayan, sorgulayan, “nerden geldim, nereye gidiyorum, ben kimim, bu hayatın anlamı nedir?” sorgulamalarına giren, bu sorgulamalarında samimi olanlar ve mürşidi kâmil terbiyesine girebilenler için, nasibi, istidadı ve çabası nispetince vuslat gerçekleşebilir.

Bir okyanus düşünün, içinde hala keşfedilmeyi bekleyen milyonlarca canlı. Her biri birbirinden farklı, ağırlığı 150 tonu geçebilen mavi balina da, plankton denilen, birçoğu gözle görülemeyen canlılar da aynı okyanusta yaşıyor. Kimi büyük, kimi gözle görülemeyecek kadar küçük. Okyanustan bir damla alın, deneylerini yapın, tüm okyanusu temsil edecek bütün mineralleri, bakterileri tespit edebilirsiniz. İşte insan ile Allah arasındaki ilişki de böyledir.

İlim, içinde var olduğumuz su gibidir.

Edinilen bilgiler ve ilim bizi teslimiyete götürmüyorsa, o ilim sadece bilgi düzeyinde kalır. Bardak içerisindeki kirli su boşaltılıp bardak tamamen temizlenmedikçe, temiz su (hakikat ilmi) içine döküldükçe kirlenir. Melamet ilmini tahsil için de kirli sulardan (süfli haller, benlik kayıtları, kibir, buğz, haset, yalan) temizlenip, tertemiz hale gelmek gerekir. Ancak bunu insan tek başına gerçekleştiremez. Kâmil mürşide tam teslimiyet, zikir, fikir, tefekkür, edep, hizmet ile, kâmil, insanı su ile yani hakikat ilmi ile temizler. Gayret gerekir, sabır gerekir. Var olanı bilmek ayrı, var olanda yok olmak ise ayrıdır. Var olanda yok olanı bulmadan olmaz. Kuran-ı Kerimde balık karnında kalınması benzetmesi, hakikat ilmi olan, Melamet ilmine ulaşmış ama benlik kayıtlarını bırakamayan, o deryaya dalamayan, teslim olamayan dervişi de temsil eder.

La ilahe illa ente Sübhaneke İnni küntü minezzalimin! Senden başka ilah yoktur. Eksikliklerden uzak ve yücesin. Ben zalimlerden oldum.

Nefsine zulmedenlerden olmamak duası ile...

Tüm kayıtlardan arınarak, ilim deryasına dalabilenlerden, okyanusta bir damla olabilenlerden olmayı Cenab-ı Allah’tan niyaz ederiz.

Kıvanç GÜRSU

SANAT PENCERESİNDEN

AHMET AMİŞ EFENDİ'DEN İNCİLER

Melamet Yolu

AHMET AMİŞ EFENDİ'DEN İNCİLER

Ahmet Amiş Efendi 1807 yılında Tuna vilayetine bağlı Tırnova'da dünyaya gelmiştir. Çok küçük yaşlarda tasavvufa ilgi duymaya başlamış ve kendisini ilim tahsiline vermiştir. Yirmi yaşına geldiğinde Şabaniyye tarikatının İbrahimiyye kolunda Tırnova'ya naib olarak gönderilen Kuşadalı İbrahim efendinin vekillerinden Ömer Halvetiye intisap etmiştir. Ahmet Amiş efendiye, "Biz senin kalbine kancayı taktık. Ne tarafa dönsen delik Allah'tan tarafadır!.." diyen Ömerül Halveti Hazretleri, hem Amiş Efendinin kendisini hem de medrese hocasını teslim almıştır.

Ahmed Amiş Efendi aynı zatta sülukunu tamamlamıştır. Kuşadalı İbrahim Efendinin sırlanmasından sonra Ömer'ül-Halveti Hazretleri Tırnova'da irşad ile meşgul olarak 1852 yılında evvela Amiş Efendiye sonra da Emrullah Efendiye hilafet vermiştir. 1853 yılında Kırım Savaşı'na tabur imamı olan hazret bu savaşta üstün başarı göstermiştir. Gördüğü bir rüya üzerine İstanbul'a geldi ise de tekrar Tırnova'ya dönmüştür.

Halvetiyye-i Şabâniyye yolunun mürşid-i kâmillerinden, Ahmed Amiş Efendi 1877 senesine kadar Tırnova'da ikamet ettiler. O sene Osmanlı hükümeti ile Rusya arasında vuku bulan harp dolayısıyla ailesiyle İstanbul'a hicret ettiler.

Türbedar Bekir Efendi Hazretleri de, uhdelerinde bulunan türbedarlık görevini Ahmed Amiş Efendi Hazretlerine bırakmalarıyla Fâtih Sultan Mehmet türbesinin türbedarı olmuş ve bu yüzden "Fâtih Türbedarı" olarak da anılmıştır.

Nakşibendi şeyhi Ahmed Ziyâeddin

Gümüşhanevi (1813-1893) ve Melâmetin üçüncü devre piri Muhammed Nûr'ül Arabî (1813-1887) tarafından verilmiş icazetleri vardır.

Amiş Efendi salıklarına Halveti, nadiren de Nakşi icazetnamesi vermiştir. Tarikatlarda yapılan merasimlerden özellikle uzak durmuş, Melamet ile irşat etme yolunu seçmiştir.

Ahmed Amiş Efendi Melâmet sülukundaki salıklara meratip telkin etmez, onları sohbet ve nazar ile yolda yürütürdü.

Kendisine tabi olanlardan İslamiyet'in emirlerine uyup, yasaklarından kaçınmalarını, sadece sohbet ve muhabbet yolunu seçmelerini istemiştir. Riyazet, çile vb. gibi yolları tavsiye etmemiş, tercih etmemiştir. Bu tür perhizlerin bir kısmını zaten Kuşadalı İbrahim Efendi önceden kaldırmış, geri kalanını da Ahmet Amiş Efendi kaldırmıştır.

Kendisine intisap edenlere, tövbe istiğfar etmelerini, salavat getirmelerini, Kur'an-ı Kerim okumalarını tavsiye etmiştir. Her şeyi Kur'an'da bulabileceklerini söylemiştir.

Hakk'a yürüyene kadar Şabaniyye yolunun şeyhliğini yürütmüştür. Ayrıca da son nefesine kadar Fatih Sultan Mehmet'in türbedarlığını yapmıştır.

Ahmed Amiş Efendi Hazretleri türbedarlık kutsal emanetini Bekir Efendi'den teslim aldıktan sonra bereketli bir ömür sürmüşler ve kendileri de, malum olan vakitleri yaklaştığında yerlerine Kayserili Mehmed Tevfik Efendi Hazretlerini vekil bırakarak 1920 yılında 113 yaşında İstanbul'da Hakk'a yürümüşlerdir.

AHMET AMİŞ EFENDİ'DEN İNCİLER*

-Resulullah kimi irşat etti: Hazreti Ali kerremallâhü veche aynaya baktı, kendini gördü.

Diğer Sahabe-i Kiram talim ve terbiye ile Hazreti Resûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem Efendimiz'i sadece anladılar.

Resûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem buyururlar ki; "Biz Ali ile bir vücuttuk, bu âleme geldik, baş ayrıldı."

Bazı kişiler Hazret-i Ali Efendimizi Hazreti Resûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem Efendimize şikâyet ettiklerinde "Ondan bana şikâyetle bulunmayınız." Buyurdular. "O Allah'ın zatına tahsis edilmiştir."

-İnsanda en son kaybolan, manevî saltanat hırsıdır.

-Ariften gözünü, evliyaullahtan özünü saklayamazsın.

-Karşınıza bir adam geldiği zaman yüzünü gördüğünüzde size Hakk'ı hatırlatıp zikir ettiriyorsa o mümindir.

-Taşı nur toprağı nur, kâmil ölmez, kaptan kaba taşınır.

-İnsan gönlü, sırr-ı müphemdir. İnsanla oynamaya gelmez.

-Kâmilin kabulü, şefâat-i hassaya nâiliyettir.

-İnsan surette muhtar, hakikatte mecburdur.

-Ayete bakılırsa Allah "kün!" demedi, bir şeye ol demesini murat ettiği anda olur.

-İradei külliye, efradı beşerde zuhuruna o ferdin irade-i cüz'iyesi denir.

-Abdûlmecit Sivasi Hazretleri buyurdu ki; "Kadiri anlamayınca kader anlaşılmaz, kadir anlanınca da kader mestur kalır."

-Ahmed Amiş Efendi, "Beni bu türbenin türbedarı zannederler, oysaki biz bütün bu âlemin türbedarıyız" buyururdu.

-Türbeye gelen kadınlara dikkat ediyor

musun, onların içinde erkekleri vardır, onlara iyi dikkat et, buyururlar.

-Ben size şimdi La ilahe illallah'ın Türkçesini söyleyeceğim. "Yoktur, vardır, yoktur vardır; yoktur vardır. Öyle de anlar be" buyurdular.

-Sana yâkin gelinceye kadar ibadet et, yakın gelince kendisi eder.

-Güneş yevmi kıyamette cehenneme gidecektir. Çünkü güneşe tapanlar Allah'sız kalmasın buyurdular.

-Yapmakla yapmamakta muhayyer bırakıldığınız bir şeyde yapmamayı tercih ediniz.

-Kibirden kurtulmak terakkinin kendisidir.

-Ömer'ül Halveti Hazretleri buyurmuşlar ki; "Ahmed, Ahmed! Rûbubiyetin, ubudiyetin rûbubiyetine mani olmasın."

-Allah benden razı olmasaydı beni dünyaya getirmezdi. Ben Allah'tan razı olmalıyım.

-Yokuşu severim, inişi sevmem.

-Marifet Hakk'tan razı olmaktır. Ve marifet ehli eşyanın ilmi ne üzerine ise hakikatle bilmiş ve görmüştür.

Mahbûb şânında buyurur:

Zümer, 7 ; " De ki: «Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıl sahipleri öğüt alırlar.»

En'am 82; "Onlar doğru yoldadırlar."

Bakara 262; "Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir."

İsra, 65; "Doğrusu Benim mümin kullarım üzerinde senin bir hâkimiyetin olamaz. Rabbin vekil olarak yeter."

-İyi bir iş yaparsan vücut giyer, o senin hadimin olur, o melaikedir.

-Fena bir iş yaparsan o vücut, giyer o senin zebanindir.

-Melaikenin avamı, insanların havassına hadimdir. Melaikenin, havassı, hassül havassı

insanların hassül haslarına hadimdir. İnsanların hasları, evliyaullah, hassül hasları enbiyaullahtır. Melaikenin hassül hasları Cebrail, Mikail, İsrail, Azrail'dir.

Mürşidi Kamil

-Mürşidin vazifesi müridini küfür ve iman ve havf ve reca kaydından kurtarmaktır.

-Mürşide mülaki olmayanlar şeriatın tarifi veçhile kızgın sacda kalırlar, mürşide mülaki olanlar rahat kalırlar.

-Bizim fabrikaya düşen paslı demir bile olsa 24 ayar altın ederiz. Bazen bakırın üstüne bir altın cila vurur altın ayarında kullanırız.

-Biz bir binayı tamir ederken kiremitlerini sallamayız.

-Biz nübüvvetin velayetinin sırrının neşesine memuruz şimdi bu neşe sadece halvetilerde bir parçada kadirilerde kaldı

-Her şeyin başı Ehlibeyt'e muhabbettir. Duaların en hayırlısı nedir? Diye sorulduğunda şöyle buyurdular: "Yarabbi bizi Ehlibeyt kapısından ayırma."

-Hazreti Fatıma radiyalla hü anha anamızdan dileyin. O çok merhametlidir. Kendisinden niyaz edileni geri çevirmez.

-Mustafa'yı, Murteza'yı bir bilmeyen azaptan kurtulamaz.

-Aynada baktım özüme, Ali göründü gözüme

-Gittiğiniz yerde gönül safâsı bulabiliyorsanız oraya devam ediniz.

-Muhabbette fâni olan, vuslatta bâki olur.

Namaz

-Ben namaz kılmasını sevmem, benden namaz kılmanı severim.

-Cemaatle namaz kılarken imam cehren okursa dinleyiniz, cehren okumuyorsa kendi virdinizle meşgul olunuz.

-Hakikatte salat insan-ı kâmile bir tek secdeden ibarettir. O secde ruhun ruhu âzâmâ inkiyadından ibarettir. Elestü bi rabbiküm de ruhun belâ'sını burada izhardan ibarettir.

-Velinin namazında Hak ile arasındaki hâil (perde) kalkar. Hakk ile karşı karşıya şühûda gelir. Bu şühûd da mutlaka namazda olur.

Rabıta

-Kuşadalı Efendimizden(Kuşadalı İbrahim Halveti); Rabıta rabıta derler, Haktan gafil olmamak demektir.

-Ahirete intikal etmiş mürşide rabıta olmaz, eğer olsaydı Resul Efendimizden başkasına olmazdı."

-Huzurda teveccüh olmaz.

-Asıl rabıta şeyhinin ulûhiyetini tasdiktir.

Muhabbet

Resulullah sallallâhü aleyhi ve sellem muhabbet vâciptir. Eğer Resûl'ümüze muhabbet aşk derecesini bulursa, o vakit İnsan benim gizli hazinem, ben insanın gizli hazinesiyim hadisi vardır, onun sırrı tahakkuk eder.

-Her saadetimiz Resûl-i Ekrem'e muhabbetimizledir.

-Her velinin kemâli, Resûlullah sallallâhü aleyhi ve sellemi anlayışı nişpetindedir.

-Allah'ın öyle nedimleri vardır ki Muhammed'den dahi gizlidir.

-Allah'ın öyle kulları vardır ki Allah'ın üzerine yemin verseler behemehâl Allah onların yeminini icra buyurur.

-Rical (adam) önünde kantarı bulunan değildir. " Ricâlün lâ tülhihüm ticaretün velâ bey'in an zikrillâh.." ayeti ile tarif olunandır! Erkekten olduğu gibi kadından da olur.

-Helvacı helvasına şeker katacak zamanını bilir

- Senin isteğinle olmaz onun isteğiyledir
- Allah'tan gayrı bir şey yoktur. Allah'ın aynı da yoktur.
- Esmâ-i ilâhiye zat-ı ilâhiyenin libasıdır. Her an bir libası ile zuhur eder. Onun hükmü bitince diğer bir ismiyle tecelli eder.
- “Tevhit, lastik gibidir, uzatırsan kâinatı içerisine alır, daraltırsan birçok şeyi almaz.”
- Sıfat-ı celâl, cemâl; ikisi birleştirir kemâl.
- Zat görünür bilinmez, sıfat bilinir görünmez.

Din

Din ne yapar? Sorusuna verilen cevap;

"Din, İrade-i cüziyeyi, İrade-i külliyeğe götürür. (İradei cüzi-ye: İnsanların iradesi, İrade-i Külli ye Allah'ın iradesi). İrade-i Külliyeğe ulaştın mı buradan Bağdat'a bakarsan görürsün."

"Türbedar (Amiş) Hazretleri: "Bir şeyin olup olmaması arasında sence bir fark mevcutsa, nakıssın, tamamlanmaya çalış" buyurmuştur.

Ahmet Amiş Efendinin halifelerinden Maraşlı Ahmet Tahir Efendi'nin tarikat silsilesine bakıldığı zaman; Ahmed Amiş Efendi, Ömer el-Halvetî, Bosnalı Mehmed Tevfik Efendi vasıtasıyla Halveti Şâbânî tarikatının Kuşadaviyye (Kuşadalı) kolunun pîri Kuşadalı İbrahim Efendi'ye ulaştığı görülmektedir.

Maraşlı Ahmet Tahir Efendinin sohbetlerine de Evrenoszâde Sami Bey, Mustafa Efendi (Özeren), Hasan Nevres. Miralay Hilmi Şanlıtop, Muzaffer Özak, Mehmet Ali Yitik, Vehbi Güloğlu, Fethi Gemuhluoğlu gibi müridlerinin yanı sıra Babanzâde Ahmed Naim Bey, Muhiddin Raif, Neyzen Tevfik, Abdülbaki Göl pınarlı gibi dönemin önemli isimleri de katılmışlardır.

Ahmet Tahir Efendi de mürşidinin ilmi ledün

deryasından kana kana içtiği için, söylediği kelimeler dinleyenlerin kalplerine tesir etmiştir:

"Resûlullah Sallallâhü Aleyhi Ve Sellem Allah'ın Harem Dairesidir."

"Maneviyatta dahi salikin Allah'a varması bir derece kolaydır. Fakat Resulullah'a varmak için: Aşk ister, ahlâk ister, sayı (çalışmak) ister."

"İnsan bir ağaca benzer: Onun kökü Allah, gövdesi Muhammed, yaprakları da kendisidir. Çalışarak köküyle gövdeni bulmalı."

"Allah'ın yanında insanın bilgisi ve kudreti, saçta kıl kadar bir şeydir. İnsan kudretini, bilgisini, hatta mümkünse varlığını Allah'a teslim etmeli. Varlığını teslim edersen Evliyaullah olursun, o da çok zordur."

"Bir dışardan, bir de içerden adam olunur."

"İçerde saklı bir mevcudiyet var, uyumaktadır. Onu zikirle uyandırmalı. Zikir onun ninnisidir, uyutmaz, uyandırır. Bir defa da uyandı mı, artık uyumak bilmez."

"Hayatta hiçbir şeye üzülmemeli, yalnız bir şeye üzülsünse yeridir; o da 'Allah her zaman benimle beraber de ben neden O'nun cahiliyim. O'ndan bihaberim.' Akıllı insanlar buna üzölmüşler, bunu aramışlar.

Fatih Türbedarı Ahmet Amiş Efendinin, zamanının insanı kâmilî olarak yetiştirdikleri de kemalat sahibi mübarekler olarak nurlarıyla bu kâinatı aydınlatmışlar, onlar da nice müritler yetiştirmişlerdir.

Türbedar Hazretleri için, "Mükevvenat iki dudağı arasında idi" cümlesiyle ifade edilmek istenen hakikat ancak ehline ayan olup, sırrı mukaddeslerinin mübarek kılınması niyazımızdır...

*Hüseyin Salahi Çiloğlu

*TDV İslam ansiklopedisi internet sitesi, müellif Nihat Azamat

ÂŞIK (DERVİŞ) MAŞUKTA (MÜRŞİD)
MAHVİYETİNİ YAŞAMADAN, YANİ
VARLIĞINI MAŞUKTA İFNA ETMEDEN YA
DA ÖLMEDEN EVVEL ÖLMEK SIRRINA
AGÂH OLMADAN OLMAZ, OLAMAZ.

MUSTAFA ERKAN

Melânet Yolu

Ocak 2026 | Sayı:6

Bu dergi insanların hakikat ve marifet mertebelerinden haberdar olmaları, sevgi, aşk, muhabbet merkezinde olması gereken dindeki esas hallerin farkına varabilmeleri ve Hz. Muhammed Efendimiz'in öğrettiği dinin yayılması maksadıyla düşünülmüş ve yayınlama ihtiyacı doğmuştur. Bu derginin tüm insanlığa hayırlı olmasını dileriz...

Beklentilerimizi, arzularımızı, hayallerimizi dikkatle takip edelim. bugün bizim için vazgeçilmez olanın esasında hiçbir zaman vazgeçilmez olmadığını yine bugün ya da bir başka vakit mutlaka anlarız. Çünkü vazgeçen vazgeçilen ve vazgeçme hep aynı kaynaktan zuhur bulur. O, istidada göre tecellileri seyreder. Sebeplere değil hale göre zevk eder.

Mustafa Erkan

www.kendinitani.org